ΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΙΓΙΝΗΣ
ΤΟΥ ΖΑΚΥΝΘΙΟΥ

Ψαλλομένη τῇ ιζ΄. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνός.

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΥΠΑΝΔΡΟΥ

Ζακυνθίου τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἱεροδιακόνοις

Καὶ ἀφιερωθεῖσα τῇ Ἐκλαμπροτάτῃ καὶ Περιβλέπτῳ Κοινότητι καὶ Πολιτείᾳ Ζακύνθου.

ΕΝΕΤΙΗΣΙ. αψλη΄.

Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ. 1738.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

N° 10
339
Ret 63/1

ἘΚΛΑΜΠΡΟΤΆΤΗ ΚΑῚ ΠΕΡΊΒΛΕΠΤΕ

ΠΟΛΙΤΕΊΑ.

ἈΝάμεσα εἰς τὰ ἄλλα καθήκοντα, ὁποῦ πρέπει νὰ διϊθύνουν κάθε ἀνθρώπου τιμίου τὰς πράξεις, δύο θέλει ὁ σταγειρίτης φιλόσοφος νὰ εἶναι τὰ κυριώτερα, ἡ πρὸς τὸ θεῖον εὐσέβεια, καὶ ἡ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοστοργία. τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦτα μὲ ἠνάγκασε νὰ συνθέσω τὴν παροῦσαν τοῦ ἐν ἁγίοις Διονυσίου Ἀκολουθίαν, ἠξεύροντας ὅτι εἰς δόξαν τοῦ θείου ἀναφέρονται αἱ προσφερόμεναι τοῖς τοῦ Χριστοῦ δούλοις δοξολογίαι. τὸ δεύτερον μὲ παρακινᾷ καὶ θαῤῥύνει, ταύτην τὴν ὁπωσδήποτε πονηθεῖσαν μου βίβλον τῇ περιβλέπτῳ Κοινότητι τῆς πατρίδος μου νὰ ἀφιερώσω, γνωρίζοντας ὅτι τοῦ Ἱεράρχου τούτου ἡ δόξαις δὲν ἠμποροῦν οἰκειότερα παρὰ εἰς ἐκείνην τὴν ἴδιαν μητέρα νὰ προσφερθοῦν, ἡ ὁποῖα τὸν ἐγέννησεν εἰς τὸν κόλπον της, τὸν ἔθρεψεν εἰς ταῖς ἀγκάλαις της, τὸν ἐτίμησε ζῶντα ὡς πρόεδρον, καὶ τὸν ὑμνολογεῖ μεταστάντα ὡς ἀντιλήπτορα καὶ Προστάτην. εἶναι εἰς ταῖς ἑλληνικαῖς ἱστορίαις καύχημα τῶν παλαιῶν Ζακυνθίων, τὸ νὰ ᾠκοδόμησαν εἰς τὸ τῆς Ἱσπανίας παράλιον τὴν περίφημον ἐκείνην ἀποικίαν, ὁποῦ προσαγορευθεῖσα ἀπὸ τὸ ὄνομά τους Σαγούντιον ἴσχυσε νὰ ἀντισταθῇ εἰς τῶν Καρχηδονίων ταῖς δυνάμεις. ἀλλὰ μείζων εἶναι ἡ καύχησις τῶν νῦν Ζακυνθίων, ὁποῦ ἔχοντας τοιοῦτον Ἅγιον εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀρχίνησαν μίαν εὐτυχεστέραν ἀποικίαν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον τῆς ἀληθεστάτης μακαριότητος. Δεχθῆτε λοιπὸν, εὐγενέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι Ἄρχοντες τῆς πατρίδος μου, τὸ ταπεινὸν τοῦτο δῶρον μὲ τὴν ἔμφυτόν σας εὐμένειαν, ὡς ἐναργὲς σημεῖον καὶ ἀναμφίβολον τῆς ἄκρας εὐλαβείας, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζωμαι πάντοτε

Τῆς ὑμῶν Ἐκλαμπρότητος

Δοῦλος πιστὸς καὶ εἰλικρινὴς

Γεώργιος Ἱερ. ὁ Σύπανδρος.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ' Ε'ΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑ'ΡΧΟΥ

ΓΑΒΡΙΗ'Λ

ΕΛΕ'Ω ΘΕΟΥ' Α'ΡΧΙΕΠΙ'ΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟ'ΛΕΩΣ

Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τοῖς κατὰ Χριστὸν πολιτευομένοις, Χάριν καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ Πατρός, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τοὺς ἐπ' ὤμων ἄραντας τὸν τοῦ Κυρίου σωτήριον σταυρόν, καὶ τρόπαιον νίκης κατὰ τοῦ Κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου λαμπρῶς ἐνστησαμένους, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἀηττήτοις καμάτοις θριαμβεύσαντας, τό, τε ἆθλον τῆς ἀρετῆς ἐναγωνισαμένους γενναίως, ὁσίαις μνήμαις γεραίρειν πάντες ὀφείλομεν, καὶ ἐκθειάζειν τιμαῖς ἐτησίοις, ὡς τὸν τῆς ὑπομονῆς, καὶ καρτερίας στέφανον ἀναδησαμένους θεόθεν, καὶ συντάττειν τῷ χορῷ, καὶ καταλόγῳ τῶν ὁσίων, καὶ εὐκλεῶς ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τὸ ἀγὲς καρπουμένων μνημόσυνον, οὐχ ἧττον ὀφειλῆς ἐστιν ἄξιον. αὕτη γὰρ ἡ μέχρι τέλους ἀνδρικὴ καρτερία, τὸ ἀκαταμάχητον ὅπλον τῆς θείας χάριτος, ὡς θεουργὸς ἀρετή, δι' ἧς τῆς εὐσεβείας ἡ τελειότης τοῖς νικηταῖς τοῦ Χριστοῦ στρατιώταις χαρακτηρίζεται, σώζειν οἶδεν εἴτι καὶ ἄλλο τοὺς θεοφρόνως ταύτην ἐξασκήσαντας, καὶ πρὸς μακάριον τέλος ἐπάγειν, καὶ ἀειμνήστους ἀποτελεῖν. ἐν γὰρ τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, Χριστὸς φησὶν ἡ ἀλήθεια. οὕτω καὶ γὰρ οἱ πρὸ νόμου, καὶ οἱ μετὰ τὴν τῆς χάριτος ἔλευσιν δι' αὐτῆς ἀθλήσαντες παρὰ Θεοῦ ἐδοξάσθησαν, καὶ ὡς θεοφεγγεῖς φωστῆρες μέχρι περάτων τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ λόγον ἐξέλαμψαν, μαρτυρηθέντες ἄνωθεν κρεῖττον ἢ κατ' ἀπόδειξιν, ὑπερφυέσι σημείοις, καὶ ξένοις θαύμασι, διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς πλημμυρήσασαν τοῦ πνεύματος πλουσίαν χάριν, καὶ δύναμιν. ἀντιδοξάζει γὰρ Κύριος ἀσυγκρίτως τοὺς αὐτὸν δι' ἀθλήσεως δοξάσαντας, καὶ στέφνοῖ μὲν αὐτοὺς ἀειθαλέσι, καὶ ἀμαράντοις ἄνθεσι τῆς οὐρανίου δόξης, καὶ ἐλλάμψεως, κατοπτριζομένους τὸ ἀμήχανον κάλλος τῆς τρισηλίου Θεότητος, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἑκάστου ἀξίας, σταθμοῖς ἀῤῥήτοις τῆς θείας αὐτοῦ εὐθύτητος, ἐκφαντορικοῖς δὲ πάλιν τερατουργήμασι καὶ τοῖς κατὰ κόσμον πιστοῖς καταφανεῖς αὐτοὺς ἀπεργάζεται, δι' αὐτῶν θαυματουργῶν τὰ παράδοξα. ἔνθεν τοι καὶ κατὰ χρέος τοῖς εὐσεβέσιν ἄγαν πρόκειται πᾶσι, κατὰ τὸ ἀρχαῖον κανονικόν, καὶ ἀπαραίτητον ἔθος τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας πανηγυρίζειν φαιδρῶς τοὺς ἁπανταχοῦ ἐν ἄθλοις διαπρέψαντας, καὶ γλαφυροῖς ἐγκωμίοις γεραίρειν αὐτούς, καὶ ἐνδόξοις σεμνολογήμασιν, ὡς ἀξίους ἀναρρύτας ὑπουργοὺς τῆς πολυπόνου ἀσκήσεως, δι' ἧς ἑαυτοὺς μὲν ὑπερεδόξασαν, πᾶσι δὲ τοῖς μετ' εὐλαβείας αὐτοὺς ἐπικαλουμένοις παρὰ Θεοῦ ἔλεος, καὶ σωτηρίαν εὐχερῶς ἀντιπορθμεύουσιν. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν προσηνέχθησαν ἡμῖν συνοδικῶς ἀναφοραί, ἔχουσαι σαφέσι μαρτυρίαις τὸ ἀξιόπιστον τοῦ τε θεοφιλεστάτου Ἀρχιεπισκόπου Κεφαλληνίας, καὶ Ζακύνθου κὺρ Τιμοθέου, τοῦ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ, καὶ συλλειτουργοῦ, καὶ τοῦ ὁσιωτάτου Ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς Μονῆς, τῆς καλουμένης τῶν Στροφάδων, κὺρ Ἀνθίμου, ὑπογραφαῖς τε αὐτῶν κατησφαλισμέναι ἰδίαις. καὶ δέλτος ἔξοχα πολύστελις, βίον ὑψηλόν, καὶ πράξεις ἐνθέους, καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον διεξοδικῶς μετερχομένη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, τοῦ κατ' ἐπωνυμίαν γονικὴν Σικούρου λεγομένου, ἀνδρὸς τὰ μάλιστα κατ' ἀρετὴν πολλοὺς τῶν πρότερον διαπρεψάντων ὑπερελάσαντος, καὶ θείων δωρεῶν δαψιλείᾳ χάριτος εὐπορήσαντος, τό, τε διορατικὸν χάρισμα ἐκ περιουσίας καταπλουτήσαντος. καὶ γὰρ καθάπερ ἡ ἱερὰ αὕτη δέλτος τὰ περὶ αὐτοῦ διέξεισιν, ἐκ πατρίδος μὲν ὥρμητο ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ τῆς περιφήμου Νήσου Ζακύνθου, Γονεῖς δὲ ἔσχεν εὐσεβείᾳ, καὶ γένους ὑπεροχῇ, καὶ πλούτῳ κομῶντας ὑπὲρ πολλοὺς ἄλλους τὰ μάλιστα. Ὅστις ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τοῖς ἱεροῖς ἐνδιατεθεὶς γράμμασι, καὶ παιδείας εἰς ἄκρον δραξάμενος, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ σκύβαλα ἡγήσατο, καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν ζῆσαι πολιτείαν ἠρετίσατο, ἔρωτι θείῳ πτερωθείς, καὶ ὅλος δι' ὅλου ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθέμενος. διὸ καὶ πρὸς τὰς Κυκλάδας νήσους γενόμενος, κἀκεῖσε τὴν στενήν, καὶ ἐπίπονον μετερχόμενος ὁδόν, κατὰ θεῖόν τινα χρησμόν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν θείαν ψῆφον, εἰς ἀρχιερατικὸν ἀνεβιβάσθη ἀξίωμα, χρηματίσας ἄκων Αἰγίνης Ἀρχιεπίσκοπος. ἔνθα τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἀποστολικῶς, καὶ θεαρέστως ποιμάνας χρονικόν, καὶ πᾶσι διάφορα ὑποδείγματα ἐνθέου ἀρετῆς καταλιπών, καὶ παραίτησιν τοῦ θρόνου οἰκειοθελῆ ποιησάμενος, τὴν ἑαυτοῦ Πατρίδα παλινδρομήσας κατέλαβε. κἀκεῖθεν μεταβὰς φθάνει τὴν ἐν ὄρεσιν ἠλιβάτοις τῆς νήσου, πόῤῥω κειμένην τῆς πόλεως, τὴν ἱερὰν καὶ σεβασμίαν φημὶ Μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης Ἀναφωνητρίας. ἐν ᾗ κατακλείσας ἑαυτόν, καὶ τὴν τῆς Μονῆς ἐπιστασίαν ἐγχειρισθείς, μέχρι τέλους βιότης αὐτοῦ τὸ στάδιον τῆς μοναδικῆς πολιτείας ὑπὲρ φύσιν βροτείαν ἐξασκήσας διελήλυθε, νηστείαις, ἀγρυπνίαις, καὶ ταῖς λοιπαῖς κακουχίαις τὸ σῶμα-

σώματος καταβαλὼν τὸν ἀντίπαλον, ὡς μὲν νουθετῶν, καὶ διδάσκων τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, ὡς δὲ ταῖς θεαρέστοις αὐτοῦ πράξεσι πρὸς ἀρετὴν ἐγαλείφων, εἰκὼν καὶ ὑπογραμμὸς πολλῶν ἀγαθῶν τοῖς πᾶσιν ἐγένετο, ἄλλοις τε πλείστοις ἐπαρήγων ὡς συμπαθὴς, καὶ φιλάδελφος, ταῖς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἀδιαλλάκτοις ἐντεύξεσιν, αὐτουργὸς θαυμάτων πολλῶν, καὶ παραδόξων καθίστατο, πάθη διάφορα τῶν νοσούντων ἰώμενος, καὶ πνεύματα λόγῳ ἀπελαύνων ἀκάθαρτα. ἀλλ' ἦν καὶ ἕτερόν τι τῶν ἑαυτοῦ θείων προτερημάτων τὸ μᾶλλον τῆς ἁπάντων ἐκπλήξεως ἄξιον, τὸ ἄτυφον τοῦ τρόπου αὐτοῦ, καὶ ἡ τελεία ταπείνωσις. ἐσπούδαζε καὶ γὰρ ἐπιπόνως τοὺς περὶ αὐτὸν ἐκλανθάνειν, καὶ μὴ ἐπιγνώμονας γίνεσθαι τῆς ἐν αὐτῷ κεκρυμμένης ὑπερφυοῦς χάριτος, ἵνα μὴ δῆθεν τὸν τῶν ἀνθρώπων ἔπαινον καρπούμενος, τῶν θείων ἀμοιρήσῃ βραβείων. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε ἦν κρυβῆναι ὑπὸ τὸν μόδιον, ὃν ἡ χάρις ὡς λαμπτῆρα φωτεινὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῷον τῆς ἀρετῆς ἐπανήγαγε. διὸ καὶ μετὰ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ κοίμησιν, ἀπείρων ἐξαισίων θαυμάτων πλήθη τὸ θεῖον αὐτοῦ σκῆνος καὶ ἱερὸν λείψανον ἐνεργῆσαν, καὶ ἐνεργοῦν καθεκάστην διαπρυσίως ἡ θεία ἐναπέδειξε δύναμις. ἅτινα ὁ δι' ἐφέσεως ἔχων εἰδέναι, εἰς τὴν ταῦτα διεξοδικῶς περιέχουσαν ἀνακύψας δέλτον, εἴσεται ἀκριβῶς, καὶ μαθήσεται, θάμβος ἐξαίσιον ἐμποιοῦντα τοῖς μετὰ πίστεως, καὶ εὐσεβῶς τὰς θεοσημείας δεχομένοις. Ἐπιμεμαρτύρηνται γὰρ ὑπογραφαῖς ἀριδήλοις ἱερωμένων τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν προσώπων, ἐπιφανῶν τε καὶ ἀξιωματικῶν ἀρχόντων οἰκειοχείροις ἀποδείξεσιν. Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, ὡς αἱ ῥηθεῖσαι ἀναγραφαὶ διειλήφασι, ἔκρυπτε μὲν ἑαυτὸν ὁ ὅσιος ἐφ' ὅσον ἐν ζῶσι διετέλει, καὶ τὰς ἐνδομυχούσας κατὰ τὸ ἐνὸν ἐσυσκίαζε χάριτας, τὴν τῶν ἀνθρώπων δόξαν ἀποστρεφόμενος. καὶ θνήσκει μὲν ὡς ἄνθρωπος, καὶ τῇ γῇ παραδίδοται, πάνυ ὀλιγαρίθμοις τισὶ τῶν ἀνθρώπων γνωστὸς ὑπάρχων, καὶ ἔκδηλος. Τί δ' οὖν ἐντεῦθεν; τερατουργεῖ περὶ τοῦτον ἡ παντουργὸς τοῦ δεσπότου δύναμις. τὸν κεκρυμμένον ἀποκαλύπτει θησαυρὸν τῶν περὶ τὰ θεῖα τινὶ εὐλαβῶς διακειμένων. καὶ ἐξάγεται εἰς φῶς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, πνέον ὑπερφυοῦς εὐωδίας, καὶ μύρα βλύζον ἰαματικὰ καὶ σωτήρια τοῖς μετ' εὐλαβείας προσερχομένοις καὶ πίστεως, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Θεράποντος αὐτοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ τοῦ τρισμάκαρος. ἀνθ' ὧν ὡς εὐγνώμονες οἱ περὶ τὰς δύο ταύτας νήσους διατελοῦντες οἰκήτορες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κεφαλληνίας, καὶ Ζακύνθου ἱερωμένοι, καὶ λαϊκοὶ ἀπαξάπαντες ἅμα σὺν τῷ Θεοφιλεστάτῳ αὐτῶν Ἀρχιεπισκόπῳ κὺρ Τιμοθέῳ, οὐκ ἔκριναν εὔλογον, οὔτε ἡγήσαντο δίκαιον, τὸν τοσούτοις καὶ τηλικούτοις παρὰ Θεοῦ δοξασθέντα ἀξιαγάστοις σημείοις, καὶ θαύμασι μὴ ἀντιλαμβάνειν καὶ παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς τῆς ἐκκλησίας συστήματος τὰς ὀφειλομένας ἐτησίους

τιμὰς, καὶ τὰ ἑορτάσιμα δίκαια, οὐχ ὡς χρήζοντος τοῦ ὁσίου τῶν ἀνθρωπίνων τιμῶν, ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς διὰ τὰς πρὸς ἐκεῖνον τιμὰς τὸν παρὰ Θεοῦ ἐπισπώμεθα ἔλεον. διὸ καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀναφορῶν τούτων πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, τὸν ἔνθεον αὐτῶν πόθον, ὃν ὑπ' ἄκρας εὐλαβείας ἔχουσι πρὸς τὸν ὅσιον Ἱεράρχην, ἐκδηλώσαντες, καὶ ἐξαιτησάμενοι δοθῆναι αὐτοῖς προτροπὴν, καὶ ἄδειαν παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ τούτου Θρόνου τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἔχοντος τὸ ἐνδόσιμον ἄνωθεν μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ προνομίων, διὰ βασιλικῶν, καὶ πατρικῶν θεσπισμάτων, τοῦ συνιστᾶν, καὶ κανονίζειν τὰ κανονισμοῦ δεόμενα, ὅπως ἔχωσιν ἐπ' ἀδείας ἐκκλησιαστικῆς στῆσαι τῷ Ἁγίῳ ἑορτὴν ἐτήσιον, καὶ τελεῖν αὐτῷ πανηγυρικὸν μνημόσυνον. Τῆς ἐν αἰτήσεως αὐτῶν ταύτης, καὶ ἀξιώσεως συνοδικῶς ἐπιτεθείσης, καὶ δικαίας ὄντως, καὶ εὐλόγου ἀναφανείσης, μετ' εὐμενείας ταύτην ἀπεδέξατο ἡ Μετριότης ἡμῶν. Καὶ δὴ γράφουσα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν, ἐντέλλεται, καὶ ἐν ἁγίῳ ἀποφαίνεται πνεύματι, ἵνα ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας, καὶ Ζακύνθου κὺρ Τιμόθεος, καὶ ὁ περὶ αὐτὸν τοῦ ἱεροῦ καταλόγου Πρεσβυτέρων τε καὶ Ἱερομονάχων σύλλογος, καὶ ἅπας ὁ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀρχομένων περιώνυμος τοῦ Κυρίου λαὸς, ἔχωσι πληρεστάτην ἄδειαν συστῆσαι τοὐντεῦθεν ἑορτὴν ἐτήσιον, καὶ μνήμην πανηγυρικὴν ἐκτελεῖν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἱεράρχου ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ τοῦ Θαυματουργοῦ ἐν τῇ ὡρισμένῃ ἐπισήμῳ ἡμέρᾳ αὐτοῦ, ἤτοι κατὰ τὴν δεκάτην ἑβδόμην τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς, ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῆς μεταμορφώσεως, τῇ κατὰ τὴν νῆσον τῶν Στροφάδων, ὅπου καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, ταῖς κανονικαῖς ἀκολουθίαις, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῷ Κυρίῳ, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τοῦ ἐπιβραβεύσαντος ἐκ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ τὸν τοιοῦτον ἀτίμητον θησαυρὸν καὶ ταῖς δυσὶ ταύταις νήσοις, περιγραφομένης ἐν μόναις ταύταις τῆς ἐτησίου ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου, καὶ πανηγύρεως, ἔνθα καὶ ἡ θεία ἐπέσκηψε χάρις, καὶ διατηρεῖται ἀπαραιτήτως ἡ ἐπικυρουμένη αὕτη τοῦ ὁσίου τελετὴ μέχρι τερμάτων αἰώνων, παρ' οὐδενὸς διασειομένη, ἢ κωλυομένη τὸ σύνολον. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν, καὶ ἀσφάλειαν τῆς τοιαύτης προτροπῆς, καὶ ἀδείας, ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν, καὶ συνοδικὸν προτρεπτικὸν γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τοῖς αἰτησαμένοις. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ, αψγ'. μηνὶ Ἰουνίῳ, ἰνδικτιῶνος δεκάτης πρώτης.

✠ Γαβριὴλ ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὁ Καισαρείας Κυπριανός.

Ὁ Η'-

Ὁ Ἡρακλείας, καὶ Ῥαιδέστου Νεόφυτος.
Ὁ Κυζίκου Κύριλλος.
Ὁ Νικομηδείας Παρθένιος.
Ὁ Χαλκηδόνος Κωνστάντιος.
Ὁ Θεσσαλονίκης Ἰγνάτιος.
Ὁ Προύσης Κύριλλος.
Ὁ Δέρκων Νικόδημος.
Ὁ Προικονήσου Θεόκλητος.
Ὁ Ἀγαθουπόλεως Ῥωμανός.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, ΙΖ.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΙΓΙΝΗΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ ἱστῶμεν στιχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β΄. (πλαγίου δευτέρου). Αἱ ἀγγελικαί.

Δεῦτε τὴν πιστῶν ἡ ὀρθόδοξος χορεία, ὕμνους καὶ ᾠδὰς ἑτοιμάζου ὑπηχῆσαι. ἰδοὺ γὰρ συγκαλεῖται ὁ κλεινὸς Διονύσιος πάντας τὴν πανέορτον ἡμέραν, ἐν ᾗ Χριστοῦ ἡ ἐκκλησία, τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ ἐπιτελεῖ, τερπνῶς ἑορτάσοντας.

Σῶμα καὶ ψυχὴν ἀκηλίδωτον ἔσωσας, ἐχθροῦ ῥυπαρῶν μολυσμάτων Ἱεράρχα. ὁρμάς τε καὶ ἐνέδρας σὺ γενναίως κατέφλεξας, τούτου κατὰ σοῦ τὰς ἐρχομένας, θείᾳ δυνάμει παρακλήτου. ὅθεν αἴρεις σοί, τῶν ὀρθοδόξων ἡ πληθύς, νίκης λαμπρᾶς τρόπαια.

Ὄντως τὸ σεπτὸν καὶ πανέντιμόν σου σκῆνος, ὕπερθεν τελείας ἀφθαρσίας παραδόξως στεφηφορεῖ στεφάνῳ Ἱεράρχα τρισμέγιστε. δῶρον ὡς ὑπέρτιμον καὶ τοῦτο ἐπιδοθὲν τῇ σῇ πατρίδι, νόσων καὶ παθῶν, ἀπολυτροῦται ταῖς θερμαῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεσι. Δόξα. ἦχος, πλ. δ΄.

Τρυφὰς, δόξαν, καὶ πλοῦτον, καὶ πᾶσαν ἄλλην βιωτικὴν ἡδυπάθειαν, σκύβαλα κατὰ Παῦλον ἐκ νεότητος σοφὲ ἡγησάμενος, καὶ τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ἐπάρας ζυγὸν, εἰς ὕψος θείαν ἀρετῶν σαυτὸν ἀνύψωσας δι᾽ ἀσκήσεως. ὅθεν ἡ τοῦ πνεύματος ἐν σοὶ σκηνώσασα χάρις, πολλῶν θαυμάτων καὶ παραδόξων, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ πότμον, αὐτουργόν σε καθίστατο, πόθῳ τοῖς προσερχομένοις μετ᾽ εὐλαβείας καὶ πίστεως. ὧν ἡμεῖς καθεκάστην κοινωνοὶ γενόμενοι, ᾄσμασιν εὐχαρίστοις τὸν σὲ θαυμαστώσαντα μεγαλύνομεν Κύριον, τὸν παρεχόμενον ἡμῖν τῇ ἐπαγρύπνῳ σου μεσιτείᾳ λύσιν ψυχῆς παθῶν καὶ τοῦ σώματος, Πάτερ Διονύσιε. Καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν. φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ. ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ — ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά. ἦχος, β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

ΠΑνήγυρις φαιδρά, πανσέβασμος ἡμέρα. τὰ ἄνω σὺν τοῖς κάτω, ἐνδόξως ἑορτάζει, σοῦ πάτερ τὸ μνημόσυνον. Στίχ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

ΑΣματα καὶ ᾠδάς, ἡ Αἴγινα ψαλλέτω, σὺν Ζακυνθίῳ πόλει, γεραίρουσαι ἐκ πόθου τὸν μέγαν Διονύσιον. Στίχ.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ΣΚίρτησον ὁ χορός, πατέρων θεοφόρων, μονῆς τῆς τῶν Στροφάδων. καὶ νῦν κρότησον αἶνον, ἡμῶν τὸ κλέος ὕμνησον. Δόξα, ὅμοιον.

ΠΑ'ντες σοῦ τὸ σεπτόν, περικυκλοῦντες σκῆνος, προσπίπτομεν βοῶντες, σοὺς ὑμνητὰς ἐκ πάσης, κακίας ἀπολύτρωσον. Καὶ νῦν.

ΔΕῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάγιον. τὸ Πάτερ ἡμῶν. καὶ τὸ Τροπάριον.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον. Ζήτει τοῦτο ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ΘΕίῳ ἐκ νεότητος σαυτόν, ἔρωτι πτερώσας ἀπέπτης, εἰς ὕψος ἅγιε. ἀπαθείας ἅπασαν ἐπαπωσάμενος, κόσμου δόξαν χαμαίζηλον. σταυρὸν δὲ ἐπάρας, ζυγὸν τὸν σωτήριον χαίρων ἐτέλεσας, βίον, ἀμυθήτοις ἀγῶσι, καὶ τοῦ ἀλάστορος ὅθεν, ἡ τριὰς μεγάλως σε ἐδόξασε.

ΣΚεῦος ἐκλογῆς σε προϊδών, πάτερ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ βλέπων κρύφια, ἄξιον καθέστησεν Αἰγίνης πρόεδρον. ἣν πανσόφως κατήρδευσας διδάγμασι θείοις, ἕως οὗ ἐξεβλύθησε καρπὸν τὸν πέπειρον. πάσης ἀρετῆς [illegible] ἡσύχως, ἐκ βιῶσαι θέλων μετῆλθες, σῆς πατρίδος ὄρεσιν ἀσκούμενος.

ΛΥ'εις ξενοτρόπως τῆς ἀρᾶς, σαῖς εὐχαῖς εἰς κόνιν γυναικὸς δέμας δεινῶς δεσμευθέν, ῥεῦμα δὲ πολύρροον ποσὶν ἀβρόχοις ὡς πρίν, Ἰσραὴλ μὲν διώδευσας. καὶ ὄμβρου παμμάκαρ, ψεκὰς σοῦ οὐχ ἥψατο εὐλαβουμένου σε. πλάνην ἰχθυβόλων κακίστην, θαύματι ἀπήλεγξας ξένῳ, ὦ [illegible]ρεας παράδοξε Διονύσιε.

ΘΕ'λων ἡγεμὼν Δανιήλ, δυναστείαν πᾶσαν πιστῶσαι φρικτῶς θε[illegible]τα, τοῦτον μὲν ἐξέστησας θυμοῦ ἐν μέσῳ φανείς, λευκοφόρων [illegible]μενος, αὐτῷ εἰσιόντι, ἔνδον τοῦ πανσέπτου σου τεμένους ἅγιε. ὕμνοις λα[illegible]

γέντων σοι ὅθεν, τρόμῳ συσχεθεὶς ὡμολόγει, εἶναί σε πιστὸν Θεοῦ θεράποντα.

ΠΑ'λαι ὡς Ἡλίας ὑετοῖς, πάτερ οὐρανόθεν κατάγεις καὶ ἐξέλυσας αὐχμόν, σῶμα σοῦ τὸ πάντιμον λιτανευόντων πιστῶν. καὶ σεισμοῦ προκατήγγειλας, φθορὰν πικροτάτην, ἥπερ καὶ διέσωσας τὴν τῶν Στροφάδων μονήν. ἥτις σὲ προστάτην εὑροῦσα, πάσης συμφορᾶς ἐκλυτροῦται, σοῦ τῇ μεσιτείᾳ Διονύσιε.

ΥΜνον παναρμόνιον ἰδοὺ. ἡ τῶν σῶν πιστῶν αὐτοχθόνων χορεία ψάλλει σοι. μνήμῃ τῇ πανσέπτῳ σου, καὶ τῷ τεμένει τῷ σῷ, ἱερῶς προσβιβάζεται, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, σοῦ τὸ θαυματόβρυτον σκῆνος ἀσπάζεται. Ἥνπερ ἀβλαβῆ περιφρούρει, θλίψεως παντοίας καὶ βλάβης, πάτερ Διονύσιε πρεσβείαις σου. Δόξα. ἦχος πλ. β'.

ΣΗ'μερον τέρπεται λαμπρῶς πανηγυρίζουσα Ζάκυνθος, ἐν τῇ ἁγίᾳ σου μνήμῃ Διονύσιε πάτερ, καὶ ἡ σεπτὴ ὡραΐζεται ἐκκλησία, πεποικιλμένη τοῖς σοῖς παραδόξοις τερατουργήμασι, τοῖς ὡς ἐκ πηγῆς ἀκενώτου καθ᾽ ἑκάστην τοῖς εὐσεβέσιν ἐκχεομένοις ἐκ τοῦ πανσέπτου καὶ μάκαρος σκήνους σου. ὅπερ πιστοὶ λιτανεύοντες σήμερον, δοξολογίας προσφέροντες ἱκετεύομεν. τοὺς τὴν σὴν εὐκλεῆ ἑορτάζοντας μνήμην, συντήρει [illegible] περιτείχισον τῇ ἀοράτῳ σου ἐπιστασίᾳ, ἐκ πάσης περισώζων ἀνάγκης, καὶ τυχεῖν ἀξίωσον τῶν πταισμάτων τῆς ἀφέσεως. Καὶ νῦν, προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός.

ΣΠήλαιον εὐτρέπιζε, ἡ ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν. καὶ μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ βασιλεῖ προσάξατε. ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου μητρός. ὅνπερ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς. πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης; ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰς τὴν λιτὴν ψάλλομεν στίχ. Ἰδιόμελα. ἦχος. α'.

ΤΟ'ν καρτερὸν ἀδάμαντα, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, σήμερον κροτάζει πανηγυρίζουσα, τὸν ὄντως καὶ τὸν Ἰὼβ γνωριζόμενον δίκαιον καὶ ἀληθινόν, ἄκακόν τε καὶ ἄμεμπτον, καὶ παντὸς ἀπεχόμενον πράγματος πονηροῦ. τὸν τοῦ δυσμενοῦς καταπαλαίσαντα πονηρὰς παρατάξεις, δολίως τὰς κατ᾽ αὐτοῦ ἐπιφερομένας. τὸν θαυματόβρυτον φημὶ Διονύσιον, τὸν μέγιστον Ἱεράρχην, καὶ μαθητὴν Χριστοῦ γνησιώτατον. οὗ ταῖς πρεσβείαις ψυχῆς παθῶν καὶ τοῦ σώματος περισωζόμενοι, ὕμνοις αὐτὸν ἐπαξίοις μεγαλύνομεν.

Ἦχος. β'.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά. ἦχος, β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

ΠΑνήγυρις φαιδρά, πανδέσημος ἡμέρα. τὰ ἄνω σὺν τοῖς κάτω, ἐνδόξως ἑορτάζει, σοῦ πάτερ τὸ μνημόσυνον. Στιχ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

ΑἾσματα καὶ ᾠδάς, ἡ Αἴγινα ψαλλέτω, σὺν Ζακυνθίῳ πόλει, γεραίρουσαι ἐκ πόθου τὸν μέγαν Διονύσιον. Στίχ.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ΣΚίρτησον ὁ χορός, πατέρων θεοφόρων, μονῆς τῆς τῶν Στροφάδων. καινὸν κρότησον αἶνον, ἡμῶν τὸ κλέος ὕμνησον. Δόξα, ὅμοιον.

ΠΆντες σου τὸ σεπτόν, περικυκλοῦντες σκῆνος, προσπίπτομεν βοῶντες, σοὺς ὑμνητὰς ἐκ πάσης, κακίας ἀπολύτρωσαι. Καὶ νῦν.

ΔΕῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον. τὸ Πάτερ ἡμῶν. καὶ τὸ Τροπάριον.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον. Ζήτει τοῦτο ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ΘΕίῳ ἐκ νεότητος σαυτόν, ἔρωτι πτερώσας ἀπέπτης, εἰς ὕψος ἅγιε. ἀπαθείας ἅπασαν ἐπαπωσάμενος, κόσμου δόξαν χαμαίζηλον. σταυρὸν δὲ ἐπάρας, ζυγὸν τὸν σωτήριον χαίρων ἐτέλεσας, βίον, ἀμυθήτοις ἀγῶσι, καὶ τοῦ ἀλάστορος ὅθεν, ἡ Τριὰς μεγάλως σε ἐδόξασε.

ΣΚεῦος ἐκλογῆς σε προϊδών, πάτερ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ βλέπων κρύφια, ἄξιον καθέστησεν Αἰγίνης πρόεδρον. ἣν πανσόφως κατηρδεύσας, διδάγμασι θείοις, ἕως οὗ ἐξεβλάστησε καρπὸν τὸν πέπειρον. πάσης ἀρετῆς [illegible] ἡσύχως, ἐκ βιῶσαι θέλων μετῆλθες, σῆς πατρίδος ὄρεσιν ἀσκούμενος.

ΛΥ̓́εις ξενοτρόπως τῆς ἀρᾶς, ταῖς εὐχαῖς εἰς κόνιν γυναικὸς δέμας δεινῶς δεσμευθέν, ῥεῦμα δὲ πολύρροον ποσὶν ἀβρόχοις ὡς πρίν, Ἰσραὴλ μὲν διώδευσας. καὶ ὄμβρου παμμάκαρ, ψεκὰς σοῦ οὐχ ἥψατο εὐλαβουμένου σε. πλάνην ἰχθυβόλων κακίστην, θαύματι ἀπήλεγξας ξένῳ, [illegible]τερας παραδόξου Διονύσιε.

ΘΕλων ἡγεμὼν Δανιὴλ, δυσπιστίαν πᾶσαν πιστῶσαι φρικτῷ θεάματι, τοῦτον μὲν ἐξέστησας θυμοῦ ἐν μέσῳ φανείς, λευκοφόρων [illegible]μενος, αὐτῷ εἰσιόντι, ἔνδον τοῦ πανσέπτου σου τεμένους ἅγιε. ὕμνοις λα-

γέντων σοι ὅθεν, τρόμῳ συσχεθεὶς ὡμολόγει, εἶναί σε πιστὸν Θεοῦ θεράποντα.

ΠΆλαι ὡς Ἠλίας ὑετούς, πάτερ οὐρανόθεν κατάγεις καὶ ἐξέλυσας αὐχμόν, σῶμα σου τὸ πάντιμον λιτανευόντων πιστῶν. καὶ σεισμοῦ προκατήγγειλας, φθορὰν πικροτάτην, ἥσπερ καὶ διέσωσας τὴν τῶν Στροφάδων μονήν. ἥτις σὲ προστάτην εὑροῦσα, πάσης συμφορᾶς ἐκλυτροῦται, σοῦ τῇ μεσιτείᾳ Διονύσιε.

ὙΜνον παναρμόνιον ἰδοὺ ἡ τῶν σῶν πιστῶν αὐτοχθόνων χορεία ψάλλει σοι. μνήμῃ τῇ πανσέπτῳ σου, καὶ τῷ τεμένει τῷ σῷ, ἱερῶς προσβιβάζεται, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, σοῦ τὸ θαυματόβρυτον σκῆνος ἀσπάσασθαι. Ὅπερ ἀβλαβῆ περιφρουρεῖ, θλίψεως παντοίας καὶ βλάβης, πάτερ Διονύσιε πρεσβείαις σου. Δόξα. ἦχος πλ. β'.

ΣΉμερον τέρπεται λαμπρῶς πανηγυρίζουσα Ζάκυνθος, ἐν τῇ ἁγίᾳ σου μνήμῃ Διονύσιε πάτερ, καὶ ἡ σεπτὴ ὡραΐζεται ἐκκλησία, πεποικιλμένη τοῖς σοῖς παραδόξοις τερατουργήμασι, τοῖς ὡς ἐκ πηγῆς ἀκενώτου καθ' ἑκάστην τοῖς εὐσεβέσιν ἐκχεομένοις ἐκ τοῦ πανσέπτου καὶ μάκαρος σκήνους σου. ὅπερ πιστοὶ λιτανεύοντες σήμερον, δοξολογίας προσφέροντες ἱκετεύομεν. τοὺς τὴν σὴν εὔκλεῆ ἑορτάζοντας μνήμην, σπεῦσαι περιτείχισον τῇ ἀοράτῳ σου ἐπιστασίᾳ, ἐκ πάσης περισῴζων ἀνάγκης, καὶ τυχεῖν ἀξίωσον τῶν πταισμάτων τῆς ἀφέσεως. Καὶ νῦν, προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός.

ΣΠήλαιον εὐτρεπίζου, ἡ ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν. καὶ μάγοι ἐκ περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ βασιλεῖ προσάξατε ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ παρθένου μητρός. ὅνπερ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς. πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης; ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰς τὴν λιτὴν ψάλλομεν στιχ. Ἰδιόμελα. ἦχος. ά.

ΤΟν καρτερὸν ἀδάμαντα, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, σήμερον κομπάζει πανηγυρίζουσα, τὸν ὄντως κατὰ τὸν Ἰὼβ γνωριζόμενον δίκαιόν καὶ ἀληθινόν, ἄκακόν τε καὶ ἄμεμπτον, καὶ παντὸς ἀπεχόμενον πράγματος πονηροῦ. τὸν τοῦ δυσμενοῦς καταπαλαίσαντα πονηρὰς παρατάξεις, δολίως τὰς κατ' αὐτοῦ ἐπιφερομένας. τὸν θαυματόβρυτον φημὶ Διονύσιον. τὸν μέγιστον Ἱεράρχην, καὶ μαθητὴν Χριστοῦ γνησιώτατον. οὗ ταῖς πρεσβείαις ψυχῆς παθῶν καὶ τοῦ σώματος περισωζόμενοι, ὕμνοις αὐτὸν ἐπαξίοις μεγαλύνομεν.

Ἦχος. β'.

Κόσμον καὶ τὰ τοῦ Κόσμου, ἐκ νεότητος πάτερ ἀπαρνησάμενος, ἀῤῥήτῳ κόσμῳ ἀρετῶν μεγίστων σεαυτὸν ἐπεκόσμησας. ὅθεν ταῖς τῶν σῶν θαυμάτων βολῖσιν, ἡλίου δίκην ἀκτίνων, δαδουχῶν ἡμᾶς ὡς φοῖνιξ μετὰ πότμον ἐξηνθήσας, τοὺς ἀπλέτῳ πόθῳ παναρμονίους ἐπικροτοῦντας σοι ὕμνους, καὶ τῷ σὲ θαυμαστώσαντι Θεῷ, πολλῷ τῷ δέει ἀσιγήτως βοῶντας. μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου δόξα σοι. Ἦχος, γ.

Σήμερον ἡ φωταυγὴς ἀνέτειλε μνήμη σου, τρισμέγιστε Ἱεράρχα, φωτίζουσα τὰς τῶν πιστῶν διανοίας ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν θαυμάτων σου. ἐν ᾗ τῷ πανσέπτῳ σου συναθροισθέντες τεμένει, καθικετεύομεν κράζοντες. λῦσον ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνυμνούντων σε πόθῳ πανεύφημε. Δόξα. ἦχος πλ. δ.

Πνευματικὴν χορείαν, πιστοὶ σήμερον συστησώμεθα, τῇ πανενδόξῳ κοιμήσει τοῦ ποιμενάρχου Διονυσίου. προκαλεῖται γὰρ ἡμᾶς πρὸς τὸν ὕμνον ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, καὶ τὴν προφητικὴν ἐπανακρούει κινύραν τὸ δαβιτικὸν μουσουργοῦσα μελῴδημα. νεανίσκοι καὶ Παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων θεοπρεπῶς αἰνεσάτωσαν. δεῦρο δὴ πᾶσα τάξις συμπανηγυρίζουσα συγχορεύσατε τῷ προφητικῷ μελῳδήματι, ᾄσμασιν ἐπαξίοις τὸν ἡμέτερον προστάτην καὶ πιστὸν κηδεμόνα γεραίρουσα. ἡ νεότης τὸν παιδαγωγόν. τὸν νυμφαγωγὸν αἱ παρθένοι. τὴν βακτηρίαν ἡ πολιά. οἱ ἐν ἀθυμίαις τὸν χαλινόν, καὶ οἱ ἐν συμφοραῖς τὴν παράκλησιν. οἱ ἐν θαλάσσῃ τὴν ὀξυτάτην ἀντίληψιν. οἱ ὀρφανοὶ τὸν πατέρα. οἱ πτωχοὶ τὸν φιλόπτωχον. οἱ νοσοῦντες τὸν Ἰατρόν. οἱ ὑγιαίνοντες τῆς ὑγείας τὸν φύλακα. οἱ Ἱερεῖς τὸν ποιμένα. τὸν ὁδηγὸν οἱ μονάζοντες. οἱ πάντες τοῖς πᾶσι τὸν πάντα γινόμενον. καὶ τὸ πανσέβαστον αὐτοῦ σκῆνος περικυκλοῦντες, συντετριμμένῃ καρδίᾳ βοήσωμεν. πανάγιε Διονύσιε πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς χειρὸς τῆς τοῦ ἀντικειμένου, παντοίας ἀεὶ περισώζων ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ ἀνάγκης, πιστῶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου.

Εἰς τὸν στιχ. στιχηρ. προσόμοια. ἦχος, πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ. Χαίροις Ζακύνθου τὸ περίβλεπτον καύχημα. Αἰγίνης χαῖρε τὸ κλέος, τῆς ἐκλογάδος Χριστοῦ, λογικῶν προβάτων ποιμὴν ἄριστε. κανὼν μοναζόντων ἀρετῆς καὶ ἐκτύπωμα, στροφάδων χαῖρε ὁ φρουρὸς ὁ ἀκοίμητος. χαίροις ἐνδόξου ἐκκλησίας διαπρέπεια. κράτος τὸ ἀπροσμάχητον. λιμὴν ὁ σωτήριος πιστοῦ λαοῦ σου τρισμάκαρ. χαίροις δι' οὗ καὶ σωζόμενοι, τριάδα ἁγίαν μεγαλύνομεν ἀπαύστως τὴν σε δοξάσασαν. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ὁ Ἱερώτατος νοῦς. ὄργανον θεῖον, ἐκκλησίας τὸ σύστημα, εὐφραίνων, ἀρετὴν πᾶσαν μελῳδικῶς ὑπηχῶν. πνεύματος ἁγίου ἡ μυρίπνοος, καινὴ μυροθήκη μύροις πάντας μυρίζουσα, ἐπουρανίων χαρισμάτων μακάριε. σκεῦος φάρμακα ἐπιφέρον σωτήρια, πίστει τοῖς προσιοῦσι σοι, πάτερ Διονύσιε, καὶ αἰτουμένοις σου πόθῳ. ὅθεν κἀγὼ ἱκετεύω σε. ψυχήν μου ποικίλοις, μολυσμοῖς ἐκ κακωθεῖσαν σπεύσας θεράπευσον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Πάθη καθυποτάξας σαρκὸς, στάσει παννύχῳ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσιν, εἰς γνόφον εἰσέδυς πάτερ, τῆς ἀπαθείας σαυτὸν, ἀρεταῖς παντοίαις κοσμησάμενος. ἐχθροῦ τὰς ἐνέδρας, προσβολὰς καὶ τοὺς λαίλαπας, ἐν θέῳ σθένει καρτερῶς τε κατέῤῥαξας, βίον ἄσαρκον ἐν σαρκὶ μετερχόμενος. ὅθεν ἐπαφθαρτίσας σου, φθορᾶς τὸ πανάσπιλον σῶμα Θεὸς ἀρχεγόνου, πιστοῖς παρέχει σωτήριον, παθῶν πολυτρόπων, Ἰατῆρα καὶ προστάτην ἀκαταμάχητον. Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Ὅτε σου τὴν πανάσπιλον μάκαρ ψυχὴν, ἀπέδως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κτίστου σου, τότε τῇ πανεντίμῳ ἀνόδῳ τὰ τῶν ἀγγέλων περιτρέχοντα πλήθη πρὸς ἀπάντησιν ἔσπευδον. ὁ δὲ τῶν μοναζόντων χορὸς σὺν ὀρθοδόξων τῇ ὁμηγύρει, τὸ πανάγιον περιεκύκλουν σου σκῆνος, ὕμνους ἐπιταφίους ἐξᾴδοντες. διὸ καὶ περιδεῶς αὐτὸ ἀσπαζόμενοι, πικροῖς κατέβρεχον δάκρυσι. καὶ ῥήμασι γοεροῖς ὀλολύζοντες ἐπεβόων. μὴ ἐγκαταλίπῃς τὰ τέκνα σου ἅγιε. μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ὀρφανοὺς τῆς σῆς προστασίας. ἀλλ' ἐπίσκεπτε ἡμᾶς οὐρανόθεν, καταβάλλων ἀεὶ τὰς τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων πολεμίων ἐπιβουλὰς καὶ ἐπαναστάσεις τῇ πρὸς Θεὸν παῤῥησίᾳ σου. σὲ γὰρ πρὸς αὐτὸν προβαλλόμεθα πρέσβυν, πάτερ Διονύσιε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἀνύμφευτε παρθένε, πόθεν ἥκεις; τίς ὁ τεκών σε; τίς καὶ ἡ μήτηρ σου; πῶς τὸν κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδὺν; μεγάλων παραδόξων ἐπὶ σοὶ φρικτῶν μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν παναγία. καὶ προευτρεπίζομεν, ἐπάξιόν σοι χῶρον ἐκ τῆς γῆς τὸ σπήλαιον. καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν παρασχεῖν τὸν ἀστέρα. καὶ μάγοι δὲ προέρχονται ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν βροτῶν σωτηρίαν, ἀγκάλαις δαδουχούμενον.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος α. Τοῦ λίθου σφραγ. Νικολάου Γαβρηλοπούλου Ἱερέως ποίημα.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν πρόεδρον, τὸν φρουρὸν μονῆς τῶν στροφάδων Διονύσιον ἅπαντες, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς, σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶζε, καὶ βοῶντας σοι. δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ. δόξα τῷ σὲ

σὲ θαυμαστώσαντι. δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν πρέσβυν ἀκοίμητον.

Δόξα. τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Τοῦ Γαβριήλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τοῦ ἁγίου, δίς.

Καὶ Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν α. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος, α.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέλαμψεν ἰδοὺ τῆς ψυχῆς μου τὸ ἔαρ. ἐπέφανε πιστοὶ ὁ πιστὸς Ἱεράρχης, Πατὴρ Διονύσιος οὐρανίοις χαρίσμασιν, ὡς οὐράνιος πεποικιλμένος νυμφίος. νυμφευθεῖσαν, θείαις αὐτοῦ ἐκκλησίαν, αὐγάζων ἐλλάμπεσι.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ Κλίνας οὐρανοὺς, καὶ παρθένῳ οἰκήσας, προέρχεται σαρκὶ, Βηθλεὲμ ἐν σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναι τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ. τούτῳ χαίροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Μετὰ τὴν β. στιχολογίαν. ἦχος ὁ αὐτός.

Σκίρτα πνευματικῶς, καὶ χόρευε τὸ πνεῦμα, λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ συνελθόντος ἐν ὕμνοις. αἰσίως εὐφημῆσαί σε, καὶ σεπτῶς περιπτύξασθαι, σοῦ τὸ πάντιμον σῶμα, Χριστοῦ Ἱεράρχα, θαυματόβρυτον. οὗ προστατεύων μὴ παύσῃ, πρὸς σὲ καταφεύγοντος.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου.

Ἀγαλλιάσθω Σιὼν, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου. ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄρρητον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν. ὃν [illegible] ὕμνουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὸν πολυέλεον Κάθ. ἦχος, γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ζάκυνθος, κατατρυφῶσα σου σκῆνος τὸ πάντιμον. δῶρον ὑπέρτιμον αὐτὸ εὑροῦσα ὦ Ἱεράρχα. ἐκ σοῦ γὰρ ἐκκέχυται ἀέναα τὰ θαύματα. πίστει τοῖς προστρέχουσιν ὀχλουμένοις παθήμασι, δεινοῖς. ἡ γηθομένη κραυγάζει σοι, χαῖρε Χριστοῦ πιστὲ θεράπων.

Δόξα.

Σταυρὸν ἀράμενος ζυγὸν σωτήριον. χαίρων ἐπέφθασας δυσβάτοις ὄρεσιν. ὄγκον τοῦ γένους καὶ κενῆς δόξης τε ἀφιστάμενος, πάτερ Διονύσιε, καὶ νεκρώσας τοῦ σώματος, πάθη κακουχήμασιν, ἐβιώσω ὡς ἄσαρκος. [illegible] καὶ θείας δόξης τετύχηκας, ὕμνους Θεῷ ἀεὶ λαξεύων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαρᾶς πεπλήρωται, πάντα τὰ πέρατα. ἡ Θεοτόκος γὰρ γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν βασιλέα τοῦ παντὸς, ὢ θαύματος ἀνερμηνεύτου [illegible]

ται

ται ὁ ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος. σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ κτίσις Χριστοῦ τὰ προεόρτια.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. στιχ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν. ὁ ν'. Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ τό.

Ἰδιόμελ. πρὸς Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεῆμον

ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῖς ἐκ πόθου τὴν φ[illegible], μνήμην τιμῶσι σου Ἱεράρχα, ὁρμὰς σφαλερὰς [illegible]ζων ἀεὶ δούλοις πάρεσο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς δ'. Ζήτει εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς η. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Γεωργίου Ἱεροδιακόνου τοῦ Συπάνδρου, ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Γεωργὸς καθάπερ νουνεχὴς, θείαις γεωργήσας σου, ἀρεταῖς παντοίαις τὴν ψυχὴν ἅγιε, οὕτω νῦν γεώργησον, ἱκετεύω σε, τὸ τῆς γλώττης μου ἄμουσον, ὅπως ἐπαξίως μέλψω σου, τὰ ἔνδοξα τεράστια.

Ἐγκωμίων ἅπας ἀληθῶς, ὕμνος οὐ δυνήσεται, σοῦ εὐφημεῖν ἀγῶνας καὶ τὰ σκάμματα, ἅπερ ἐνηγώνισαι, ἐκ νεότητος καταξίαν ἀοίδιμε. ὅμως μοι τολμῶντι σύγγνωθι, καὶ δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Ὡς ἐχέφρων Κόσμου τὰ τερπνὰ, ὡς ἐπιβλαβέστατα, καταφρονήσας χαίρων ἀνεπτέρωσας, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, καὶ διάνοιαν πρὸς τὸ ὄντως ἀκρότατον, κάλλος ὀρεκτὸν πανάγιε, οὗ νῦν τρυφᾷς γηθόμενος. Θεοτοκίον.

Ῥευστὴν φύσιν βρότειον ἡμῶν, δι' ἄφατον ἔλεος, Θεὸς ἀφθαρτίσων ἐκ κόλπων κατέρχεται, λόγος ὁ προάναρχος, ἐκ θεόπαιδος, σεσωματωσόμενος. ὅνπερ ἐν βραχεῖ τικτόμενον, σπηλαίῳ κατοπτεύσομεν.

Ἕτερος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Αἰσχροῦ βίου με σῶσον τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ἦχος α. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Ἁγνὴν ψυχήν με συντήρησον, παμμάκαρ Διονύσιε [illegible], ἁγνοῖς σε αἰνέσαι χείλεσιν, αἴγλῃ τῇ ἀπροσίτῳ ὡς παρεστὼς θείας φρυκτωρίας, ζοφωθεῖσαν μολυσμοῖς ἀθεσμίοις λαμπρυνον.

Ἰὸν προσκρούσας ἀλάστορι, ἐμμέσαι σου καρδίᾳ ἐθέλοντι, τὸν [illegible] παθῶν τε σέσωκας, ὁρμῆς τῆς τῶν ῥεόντων ὡς νουνεχὴς, ἀρετὴν καὶ πᾶσαν, γυμνασάμενος Θεοῦ, δόξης τετύχηκας.

Σαρκὸς δουλώσας τὸ φρόνημα, τῷ πνεύματι μετῆλθες ἰσάγγελον ζωὴν ἐπὶ γῆς τρισμέγιστε, ἁγνείᾳ καὶ ἀσκήσει ὡραϊσθεὶς, σκεῦος ἐδείχθης, καὶ δοχεῖον καθαρὸν τοῦ θείου πνεύματος. Θεοτοκίον

Χ Ρυσὸν καὶ σμύρναν καὶ λίβανον, οἱ βασιλεῖς περσῶν προσκομίζουσιν, χρυσῷ ἐκ πατρὸς ἀμήτορι, ἀπάτορι δὲ πάλιν καὶ ἐκ μητρὸς, κόρης πανάμωμε, τικτομένῳ Βηθλεὲμ θείῳ βουλήματι.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται. Ὠδὴ, γ΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Γ Ενναίως καταπαλαίσας, στοργὴν γεννητόρων τε, καὶ πᾶσαν ἄλλην εὔκλειαν, σταυρὸν δ᾽ ἄρας τὸν τοῦ Κυρίου σου, πρὸς τὰς ἐρήμους χαίρων αὐτομόλησας.

Ι Ἔχνη τὴν τῆς ἀσκήσεως, φεγγοβόλοις λάμψεσι, τεθλαυγότων ὁσίων, σὺν τῷ βίῳ ἐκμιμησάμενος, ἀσκητὴς ἐπεφάνης διάχρυσος.

Ο Ὅλος ἐν σοὶ ἐπέπνευσεν, ἦχος θείου πνεύματος, καὶ χαρισμάτων ἔδειξε θείων ἔνδοξον οἰκητήριον, καὶ π... ...ράτων ἀνεξάντλητον.

Θεοτοκίον.

...δέξαι τὸ σπήλαιον, Μαριὰμ τὴν ἄχραντον, ἀποτεκεῖν γὰρ ἔρχεται, ...ρως Χριστὸν τὸν Κύριον, μεσότειχον τῆς ἔχθρας λῦσαι θέλοντα.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ρ Ὠσιν... ...ίσιν ἐκχέεις πρεσβείαις ταῖς σαῖς, παθῶν ποικίλων... ς, τῷ σῷ θείῳ τεμένει, ἔνθα σκῆνος σου τὸ παντίμιον, ἀναπηγάζει θαυμάτων πηγὰς, ἀφθόνως τοῖς χρήζουσι.

Ο Ἐν τοῖς ὑψίστοις, ποιμενάρχης αἰγίνης προβάλλεται, φωτολαμπὴ ἐπὶ λυχνίας, σὲ παμμάκαρ ὡς λύχνον, ὁδὸν πρὸς ζωὴν τὴν ἄγουσαν, ὑποδεικνύοντα πᾶσι ταῖς σαῖς, φωτισικαῖς λάμψεσι.

Υ Ψίκομον πάτερ, καθωράθης ὡς δένδρον τοῖς σαῖς ὀχετοῖς, ἐπαρδόμενον δακρύων, δαψιλεῖς ἐπιφέρων, καρποὺς ξένων τερασίων, εἰς σωτηρίαν παντοίων δεινῶν, τῶν πιστῶς τιμώντων σε.

Θεοτοκίον.

...ηθῷ πτερνίσαντα, παγγενῆ τὸν γενάρχην θανάτου ἀρᾶς, υἱὸς ὁ λόγος πεπτωκότα, νυνὶ ἐπέστη ζώσας, τοῦτον ὅλον οὐσιώμενος. παρ... ...ῆς ἐκ νηδύος ὃν Μαριὰμ, ἀπειράνδρως τέξεται.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων. Κάθισμα. ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς.

Η Ἱερὰ ... πανσέβασμος μνήμη, πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χαρίτων, πάντας πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνέτειλεν ἰδού. οὓς περ συνεισάγουσα τῷ θείῳ τεμένει, πίστει σοι παρίστανται εὐφρῆσαι ποθοῦντες, ἀειθαλεῖς καρποὺς ὑπερφυῶν, θαυμάτων θύτα Χριστοῦ Διονύσιε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ν Υ͂ν περαιοῦνται προφητῶν αἱ προρρήσεις, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ γὰρ ἐπέσῃ, ἀποτεκεῖν βροτῶν τὴν ἀπολύτρωσιν. ὕπερθεν προεξέχουσιν ... αἱ δυνάμεις, δόξαν ἀναπέμπουσαι δι᾽ ἡμᾶς τῷ τεχθέντι. καὶ βα... προέρχονται περσῶν, αὐτῷ σὺν δώροις προσαπέσθαι ...

Ὠδὴ, δ΄. Ἐλήλυθας.

Ι Κέσιον, ὕμνον δέχου λαοῦ σου πανάγιε, πίστει σοὶ προσάγοντος συντετριμμένῳ καὶ πνεύματι. τοῦτον ἐν πειρασμοῖς, παντὸς ἀπήμονα ὀλεθρίου ...ματος.

Ε ...σεμνὸν, ἀγελάρχης παμμάκαρ πανάριστος, σὺ τοῦ ἀρχιποίμενος τῶν μοναστῶν τὰς ἀγέλας τε, μάνδραν πρὸς οὐράνιον, ὁδηγησάμενος, πανι...ῳ πολιτείᾳ σου.

Ο Ὑόμενος, καταδίκης θανάτου τὸν κτείναντα, ἀδελφόν σου φίλτατον σοὶ γεγονότα καὶ ἔσωσας, συμπαθῶς ἀλώβητον. θεσμοὺς τῆς φύσεως, ...πρεπῶς βαβαὶ κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Ο Ἱ Β... ... ...ρα περσόθεν σκοπέμενοι, τυχεῖν ἅπερ ποθοῦσι ταῖς ἡγεσίαις τὸν ἄνακτα. ἐν παρθένος τέξεται, ἀλόγων φάτνῃ τῆς ἀλογίας ἡμᾶς σώσοντα.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ι Σχὺν ἐνδυσάμενος σοφὲ, Χριστοῦ τοῦ σὲ ἰσχύσαντος, ὡς χοῦν γενναίως κατεπάτησας, τῆς ἀκηράτου ζωῆς, δόξαν τὴν ἐπίκηρον. πᾶσαν ἡδυπάθειαν καὶ πλοῦτον, τοῦ Κόσμου καταλιπὼν, δόξης οὐρανίου μετέσχηκας.

Ο Ῥμῷ προσορμίθης γαληνῷ, κενὴν ἐπαπωσάμενος, δόξαν μονῆς τῆς θεομήτορος, πατρῴαν ἐπανελθὼν, εἰς γῆν παμμακάριστε ...θεὶς σου τὸν βίον ἐκτελέσας ἀγῶσιν ἀσκητικοῖς, πνεῦμά σου, τῷ κτίσῃ παρέδωκας.

Υ Ψεσιν ἀΰλων ἡ πληθὺς, Ἱεραρχῶν ὁμήγυρις, ὁσίων ἅμα καὶ δικαίων τε, ἑόρτιον σὺν ἡμῖν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, αἶνον συγκροτεῖ Ἱεράρχα, ὑμνοῦντες χαρμονικῶς, τὸν σὲ μεγαλύναντα Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μ Ἡ σύγχαζε ἔγκυον ὁρῶν, κόρην τὴν μνηστευθεῖσάν σοι, Μακάρ Ἰωσὴφ δίκαιε. τὸ γὰρ αὐτῇ γεννηθὲν, ἐξ ἁγίου πνεύματος. ...ται υἱὸν τὸν προαιώνων, ἐλθόντα σῶσαι βροτῶν γένος, τυραννίδος ...ρος.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ὠδὴ, ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Δ Ιέβης σοφὲ, θείῳ σθένει ἄνωθεν ῥωσθεὶς ἀληθῶς, ἀπροσκόπτως πᾶσαν βίου τὴν σκοτόμαιναν καὶ εἴληφας, ἐν ταῖς ἐπουρανίοις, ...ναῖς φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ι Δὲ σοὶ λαμπρὰν, ἐκτελεῖται Ζάκυνθος τὰ νῦν ἑορτήν. μνήμην τὴν πανσέπτην σου τῷ σὲ θαυμαστώσαντι ἐκ πέμπουσα, ᾄσματα ἐν ὑψίστοις ...εῷ τῷ παντοκράτορι.

Ο Βρόχοις ποσὶ, σὺν ὁδίτῃ χεύματα ποτὲ ποταμοῦ διέβης πόρρω λαὸς, καθάπερ τὰ Ἰορδάνεια πάλαι Ἰσραηλίτης, Χ...

Χρυσὸν καὶ σμύρναν καὶ λίβανον, οἱ βασιλεῖς περσῶν προσκομίζουσιν, υἱῷ ἐκ πατρὸς ἀμήτορι, ἀπάτορι δὲ πάλιν καὶ ἐκ μητρὸς, κόρης πανάμωμου, τικτομένῳ Βηθλεὲμ θείῳ βουλήματι.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται. Ὠδὴ, γ΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Γενναίως καταπαλαισὰς, στοργὴν γεννητόρων τε, καὶ πᾶσαν ἄλλην εὔκλειαν, σταυρὸν δ᾽ ἄρας τὸν τοῦ Κυρίου σου, πρὸς τὰς ἐρήμους χαίρων ...υτομόλησας.

Ἴχνη τῶν τῆς ἀσκήσεως, φεγγοβόλοις λάμψεσι, τετηλαυγότων ὅσιε, ... τρίβῳ ἐκμιμησάμενος, ἀσκητὴς ἐπεφάνης διαπρύσιος.

Ὅλος ἐν σοὶ ἐπέπνευσεν, ἦχος θείου πνεύματος, καὶ χαρισμάτων ἔδειξε θείων ἔνδοξον οἰκητήριον, καὶ π... ...ματων ἀνεξάλειπτον.

Θεοτοκίον.

...δέξαι τὸ σπήλαιον, Μαριὰμ τὴν ἄχραντον, ἀποτεκεῖν γὰρ ἔρχεται, ...ως Χριστὸν τὸν Κύριον, μεσότειχον τῆς ἔχθρας λῦσαι θέλοντα.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ῥῶσιν ... ...ρέσιν ἐκχέεις πρεσβείαις ταῖς σαῖς, παθῶν ποικίλων ... ς, τῷ σῷ θείῳ τεμένει, ἔνθα σκῆνος σου τὸ πάντιμον, ἀναπηγάζει θαυμάτων πηγὰς, ἀφθόνως τοῖς χρήζουσι.

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ποιμενάρχης αἰγίνης προβάλλεται, φωτολαμπῆ ἐπὶ λυχνίας, σὲ παμμάκαρ ὡς λύχνον, ὁδὸν πρὸς ζωὴν τὴν ἄγουσαν, ὑποδεικνύοντα πᾶσι ταῖς σαῖς, φωτιστικαῖς λάμψεσι.

Ὑψίκομον πάτερ, καθωράθης ὡς δένδρον τοῖς σαῖς ὀχετοῖς, ἐπαρδευόμενον δακρύων, δαψιλεῖς ἐπιφέρων, καρποὺς ξένων τεράστιων, εἰς σωτηρίαν παντοίων δεινῶν, τῶν πιστῶς τιμώντων σε. Θεοτοκίον.

...θῷ πτερνισθέντα, παγγενῆ τὸν γενάρχην θανάτου ἀρᾶς, υἱὸς ὁ λόγος πεπτωκότα, νῦν ἐπέστη ζωώσας, τοῦτον ὅλον ἐνδυσάμενος. παρ...κῆς ἐκ νηδύος ὃν Μαριὰμ, ἀπειράνδρως τέξεται.

Κα...βασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων. Κάθισμα. ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ἱερὰ σου καὶ πανσέβασμος μνήμη, πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χαρίτων, πάντας πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνέτειλεν ἰδού. οὓς περ συνεισάγουσα τῷ θείῳ τεμένει, πίστει σοι παρίστανται ἐξυμνῆσαι ποθοῦντες, ἀειθαλεῖ καρποὺς ὑπερφυῶν, θαυμάτων θύτα Χριστοῦ Διονύσιε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νῦν περαιοῦνται προφητῶν αἱ προρρήσεις, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ γὰρ ...πέσῃ, ἀποτεκεῖν βροτῶν τὴν ἀπολύτρωσιν. ὕπερθεν προεξέχουσιν ...λων αἱ δυνάμεις, δόξαν ἀναπέμπουσαι δι᾽ ἡμᾶς τῷ τεχθέντι. καὶ ... προέρχονται περσῶν, αὐτῷ σὺν δώροις προσπέσαι ...

Ὠδὴ, δ΄. Ἐλήλυθας.

...κέστον, ὕμνον δέχου λαοῦ σου πανάγιε, πίστει σοὶ προσάγοντος συντετριμμένῳ καὶ πνεύματι. τοῦτον οὖν περίσωζε, παντὸς ἀπήμονα ὀλεθρίου ...ματος.

...ενου μὲν, ἀγελάρχης παμμάκαρ πανάριστος, σὺ τοῦ ἀρχιποίμενος τῶν μοναστῶν τὰς ἀγέλας τε, μάνδραν πρὸς οὐράνιον, ὁδηγησάμενος, πανιέρῳ πολιτείᾳ σου.

Ὁ Ὑόμενος, καταδίκης θανάτου τὸν κτείναντα, ἀδελφόν σου φίλτατον σοὶ γεγονότα καὶ ἔσωσας, συμπαθῶς ἀλώβητον. θεσμοὺς τῆς φύσεως ...νοπρεπῶς βαβαὶ κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Οἱ Βασιλεῖς ... ...ρα περσόθεν σκοπούμενοι, τυχεῖν οὗπερ πόθου σι ταῖς ἡγεσίαις τὸν ἄνακτα. ὃν παρθένος τέξεται, ἀλόγων φάτνῃ τῆς ἀλογίας ἡμᾶς σώσοντα.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος σοφὲ, Χριστοῦ τοῦ σὲ ἰσχύσαντος, ὡς χοῦν γενναίως κατεπάτησας, τῆς ἀκηράτου ζωῆς, δόξαν τὴν ἐπίκηρον. πᾶσαν ἡδυπάθειαν καὶ πλοῦτον, τοῦ Κόσμου καταλιπὼν, δόξης οὐρανίου μετέσχηκας.

Ὅρμῳ προσωρμίσθης γαληνῷ, κενὴν ἐπαπωσάμενος, δόξαν μονῆς τῆς Θεομήτορος, πατρῷαν ἐπανελθὼν, εἰς γῆν παμμακάριστε ...θ... σου τὸν βίον ἐκτελέσας ἀγῶσιν ἀσκητικοῖς, πνεῦμά σου, τῷ κτίσῃ παρέδωκας.

Ὕψεσιν αὔλων ἡ πληθὺς, Ἱεραρχῶν ὁμήγυρις, ὁσίων ἅμα καὶ δικαίων τε, ἑόρτιον σὺν ἡμῖν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, αἶνον συγκροτοῦ... Ἱεράρχα, ὑμνοῦντες χαρμονικῶς, τὸν σὲ μεγαλύναντα Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μὴ σύγναζε ἔγκυον ὁρῶν, κόρην τὴν μνηστευθεῖσάν σοι, Μα... Ἰωσὴφ δίκαιε. τὸ γὰρ αὐτῇ γεννηθὲν, ἐξ ἁγίου πνεύματος. τέ...ται υἱὸν τὸν προαιώνων, ἐλθόντα σῶσαι βροτῶν γένος, τυραννίδος ἀ...ς...τορος.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ὠδὴ, ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Διέβης σοφὲ, θείῳ σθένει ἄνωθεν ῥωσθεὶς ἀληθῶς, ἀπροσκόπτως ... πᾶσαν βίου τὴν σκοτόμαιναν καὶ εἴληφας, ἐν ταῖς ἐπουρανίοις, σ...ναῖς φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ἰδού σοι λαμπρὰν, ἐκτελεῖται Ζάκυνθος τὴν νῦν ἑορτήν. μνήμῃ τῇ πανσέπτῳ σου τῷ σὲ θαυμαστώσαντι ἐκ πέμπουσα, ᾄσματα ἐν ὑψίστοις Θεῷ τῷ παντοκράτορι.

Ἀβρόχοις ποσὶ, σὺν ὁδίτῃ χεύματα ποτὲ ποταμοῦ διέβης πο...ροα λαὸς, καθάπερ τὰ Ἰορδάνεια πάλαι Ἰσραηλίτης, Χ...

Θεοτοκίον.

θερ(ά)πων ὅσιε.

Κοσμείσθω ἡ γῆ, καὶ τὰ ὄρη ῥαίνατε χαρᾶς γλυκασμόν, ἄνθρωπ[οι] σκιρτήσατε, βουλῆς πατρώας ἥκει τὸ πλήρωμα, Χριστὸν [τὸν] σω-τῆρα, τεκεῖν παρθένος ἔρχεται. Ἄλλος. Θεὸς ὢν [εἰρ]ήνης.

Ἐγχώριοι νεκρὸν δέμας παμμάκαρ τῶν σῶν, δεσμευθὲν ξενο[τρό]πως διέλυσας· ἀρᾶς δεινῆς ἀλύτῳ τε δεσμῷ ἀφορισμοῦ. ὅθεν τοῖς π[α]ρεστῶσι, σιγᾶν ἔτι σοῦ ζῶντος, ἐπετάξω τὸ θαῦμα, ἐκπληττομ[έν]οις Διονύσιε.

Σεισμοῦ τῶν στροφάδων μεγίστην φθορὰν, πανενδόξῳ μονῇ προκατη[γ]γειλας, κατ' ὄναρ Διονύσιε τινὶ [...] τὸν δὲ κατωκισ[...]α, ὑψόθεν θαυμασίως, μοναχὸν διεσώσω, [...]

Ὠδὰς παννυχίους ἐπᾴδει λαμπρῶς, γηθομένη σοι πάτερ γεραίρου[σα] τῶν ξενώνων τερασίων σου ἐσμὸν ἡ σὴ πατρίς. ἣν φρούρει πάσης βλά-βης, ἀβλαβῆ ταῖς πρεσβείαις. σὲ προβάλλεται πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν σὲ δοξάσαντα. Θεοτοκίον.

Σμικρῷ ἀξιώσας πτωχεῦσαι Θεὸς, ἀνθρωπίνην πτωχείαν δι' ἔλεος, τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς, κόρης ἐξ ἀπειράνδρου, [...]ὃν ἀστὴρ παραδόξως, προμηνύει τῷ κόσμῳ, φθορᾶς θανάτου λυτρωσάμενος [...]

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης πατήρ.

Ὠδὴ, ϛʹ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁλοτρόπως παμμάκαρ ἔνθεσμος, Θεῷ τῷ παντάνακτι ἐχθρὸς συλ[ή]σαί σου, ψυχῆς τοὺς θείους ἔρωτας, πειρασμοῖς συνεχέσιν οὐκ ἴσχυσε.

Νοσημάτων ποικίλων πανάκειον, ἰατρὸν σὲ εὕρομεν φρουρὸν καὶ φύ-λακα, ἐχθρῶν πάσης φαυλότητος, ἀβλαβεῖς διασώζων παναγι[...]

Οὐρανόθεν ἱκέσιον δέησιν, σῶν ὑμνητῶν πρόσδεξαι, ἡμῖν καὶ φάνηθι, ἐν ὥρᾳ τελευτῆς ἡμῶν, δυσμενοῦς τὰς ἐφόδους τρεπόμενος.

Ὑπὲρ φύσιν ἐστὶ τὸ τελούμενον. Κόρη ἀπειρόγαμε, Θεὸς ὁ ἄναρχος ἐ[κ] σοῦ τὴν ἀρχὴν δέχεται, μορφωθεὶς μορφὴν δούλου δι' ἔλεος.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶ.

Ὄντως τὴν φρικτὴν, Θεῷ καὶ ἀναίμακτον, ἁγνῶς λογικὴν θυσίαν ἔθυες, μετὰ σώματος, ἐπὶ γῆς βιοτεύσας ὡς ἄσαρκος. ὄντως ὅλ[ος] θεοῦ ναὸς πανάγιος, ὤφθης, ὄργανον καὶ πνεύματος, ἠχοῦν πάσης [...]ς μελῴδημα.

Τὲ Ἔφους ζοφεροῦ, τὸν νοῦν ἀπεκάθηρας, νεφώδη ποτὲ ἀμφιγνοοῦντα σ[οῦ], Διονύσιε, Δανιὴλ συνεργείᾳ ἀλάστορος. φανεὶς ἐκτὸς τῆς λάρ[νακος] αὐτῷ θείου ναοῦ, ἔνδον, εἰσελθόντι ἅγιε, θυτῶν μέσῳ ὑμνοις μετ[...] [...] ὁρῶσαι ἐξέστησαν, σὲ μάκαρ τοὺς σοῦ ἐναποκρύπτοντα [...]όνος, διωκόντων ὀργὴν δραπετεύοντα, φονέα οὗπερ ἔσωσας θανά[του].

[...] προεόρτιον. Κατὰ. Σπλάγχνων Ἰωνᾶ. Κον. ἦχ. γ. Ἡ παρθένος σήμερ[ον] [...]ων ἡ πόλις, ἀνυμνεῖν προτρέπεται πάντας πιστοὺς συγκαλοῦσα, μέγιστον τὸν [...] [...]σάτην [...] τοῖς κινδύνοις συνεχομένων, καὶ γεραίρουσα κραυγάζει τοῖς [...] χαῖρε πιστ[...]

Ὁ Οἶκος.

[...]ακτος, πρεσβείαις σου, μὴ ἐπιλάθῃ πιστοῦ λαοῦ σου πανάγιε. ἀλλὰ τῷ ὀξυτάτῳ σου καὶ θερ[μῷ] [...] ἵλεων ἡμῖν γενέσθαι δυσώπει τὸν [θε]ὸν συμπαθητικὸν καὶ ἀμνησίκακον κύριον. ὅπως δι' αὐτῆς [...]ικαμένης καὶ ἐπερχομένης τῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν πολεμίων ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως [...]ται [ἡ]μᾶς τοὺς μετ' εὐμενείας σεμνυνομένους τῇ σῇ κραταιᾷ ἀντιλήψει, [...] [...] ἀνυμνήτοις καὶ ψαλμικοῖς ἐγκωμίοις, τὸ κλέος χαῖρε πιστῶν Διο-[νύσιε].

[...] τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζʹ. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ ἐκ Ἀρχιεπισκόπου Αἰ[γίνης] τοῦ Ζακυνθίου, καὶ θαυματουργοῦ. Στί. Τρυφὰς παριδὼν φθαρτὰς κόσμου καὶ δόξαν, ἄφθαρ[τα] κληρῶσαι τὰς οὐρανίους. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. τῶν ἁγίων τριῶν παίδων καὶ Δανιὴλ τοῦ προφ[ή]του. [...] ὑπέρθεε βλέπεις νῦν ἐπὶ θρόνου. Τμηθεὶς Δανιὴλ οὐκ ὄναρ καθὼς πάλαι. [...] [...] παῖδες ἦρον αὐτοὺς [...] πρὸς πρὶν ἄχρον [...] Ἑβδομάτῃ [...] [...]μον ἐς βλέπ[...] Ὠδὴ, ζʹ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

[...] δόξης. πανσόφως διώδευσας Χριστοῦ τὴν τρί-βον ἅγιε. ἐν ᾗ τῆς ἀσκήσεως σαυτὸν ἀγῶσι δεινοῖς [...] ἐκαρτέ-ρησας. δι' ὧν ἐπαπολαύεις χαρὰν τὴν ἄληκτον.

Ὁ νόσῳ τηκόμενοι κακῶν παντοίων, συνδράμετε ἀρύσαντες τὰ ῥεῖθρα τοῦ παμμάκαρος. ἐν ᾧ γὰρ νῦν πρόκειται Διονυσίου πατρὸς σῶμα τὸ πανσεβάσμιον. ἐξ οὗ παθῶν ἐκβρύει τὰ ἰάματα.

Ὑμνεῖ καυχωμένη σε μονὴ στροφάδων. ὡς πάλαι πλουτήσασα τὸ ἱερόν σου λείψανον. ἣν περ καὶ κατεύθυνον πρὸς μετανοίας ὁδὸν πάτερ τὴν σω-τήριον. φρουρῶν τῆς τῶν βαρβάρων πικρᾶς ἁλώσεως. Θεοτοκίον.

Σάρκωται θεόνυμφε ὁ θεῖος λόγος ἐκ ἁγνῶν ἐξ αἱμάτων σου· ἵνα ἐξαναστή-σῃ με, ψευδεῖ ψιθυρίσματι ἐξολισθέντα κακῶς τοῦ δολίου ὄφεως. ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος. Ἄλλος. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Σωτῆρα συμφορῶν παντοίων μάκαρ, σὲ Ζακύνθου ὁ δῆμος εὗρεν ἀεὶ [θερμό]τατον. Θεῷ τὰς θερμὰς ἀεὶ προσφέροντα, ἱκεσίας σου διὸ αὐτῷ συμ-ψάλλει σοι. ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ θεία σοι τρυφὴ τῶν σῶν καμάτων, ἀνταπόδοσις ἐνδόξου ὑπέρθεν ἀ[πέ]-σι. πολλῶν καρτερῶς ὧνπερ ἠγώνισαι. ἃς πλουτοῦντες εὐλ[ογημένως] αὐτῇ κραυγάζομεν. εὐλογημένη τρυφὴ ἡ εἰς αἰῶνας.

Πανσία σοι τεκταίνεται δαπάνῃ, ἡ πατρὶς πανα[...] [...] μον. ἐν ᾧ συνερχόμενοι κραυγάζομεν, μεγ[α]λύνοντες φαιδρῶ[ς] σε δοξάσαντα. ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ῥανάτω εὐφροσύνην καὶ σκιρτάτω, πᾶσα τάξις λογικὴ, Θεὸς κατέρ[χεται] βροτῶν τὴν φθαρεῖσαν ἐπενδύσασθαι, ἐξ αἱμάτων Μαριὰμ σάρ[κα] δι' ἔλεος. βροτοὺς τῆς πάλαι, ἀρᾶς ἐξαναστήσων.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ. Ὠδὴ, ηʹ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυ[ρός].

Ὕδωρ τῇ γῇ ὁ οὐρανὸς, ὑετίζει τῶν πιστῶν λιτανευόντων, τ[...] σκήπτρος παμμάκαρ, καὶ διαλύει αὐχμὸν. ἀκρείδος τὰ νέφ[η] [...] πό[...]

πόλλυται, κάκωσις ἡ πᾶσα, καρπὸς χυμαινομένη.

Παντίζεις πάντας ἀληθῶς, ὁ ξυτάτοις ταῖς ἰάσεσί σου πάτ[ερ] ... ἁψαμένων δακτύλῳ μετὰ γυναικὸς, ἀνέστη. κρότος ἀκινήτου τε. καὶ τῆς ἀφωνίας, δεσμῶν διαλυθέντων.

Ἀτρώτους φύλαττε λιμοῦ, καὶ λοιμοῦ τε τοῦ δεινοῦ τοὺς σεβομένους. ... ρων μαχαίρας, σεισμοῦ τε καὶ τοῦ πυρὸς παντοίας ὀργῆς καὶ ἀλ[ώ]σεως. σοῦ θερμαῖς πρεσβείαις, Χριστοῦ πιστὲ θεράπων. Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὁ Θεὸς, ἐκ παρθένου νῦν ἔπεστι γεννηθῆναι, τοὺς ἐδε[ῖ] πεπτωκότας, ἀνακαλέσαι βροτούς. ἧς πάντες τὸν τόκον τὸν ἄ[φρα]στον, σπεύσωμεν προφθάσαι, ἀγγέλ[οις] καὶ αἰνέσ[ω]μεν.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπε[ρφυοῦς]

Ἐτρώσας τοῖς βέλεσι τῆς ἐγκρατείας, πανσθενῶς τοὺς πειρασμοῖς [σε] πάτερ, πικροῖς ἐπισπεύδοντα ξαυματίσαι καθωπλισθείς. ὅθ[εν] ἔκραζες ἐπάδων ἀγαλλόμενος, ᾠδὴν σὲ Θεῷ τῷ ἐνισχύσαντι. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σῶμά σου ἀμόλυντον ὥσπερ ἐσώσω, ἐκ νεότητος κηλίδος πάσης. ἔτω μὲν καὶ σέσωκε φθορᾶς τοῦτο παμβασιλεὺς, ἁγιάσας, ὃ ὁρῶντες ἀνα[με]μέλπομεν, τῷ σὲ θαυμαστῶς ἐπαφθαρτίσαντι. εὐλογείτω ἡ κτίσις [π]ᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Βλάστημα τῆς τῶν βροτῶν ἥκει βλαστῆσαι, σωτηρίας ἡ πάντιμος κόρη. Θεὸν τὸν παντέλειον ἀγεωργήτως ἐν Βηθλεέμ. ἧ σκιρτῶντες ἐπα[ξί]ως προσκυνήσωμεν, τερπνῶς ὕμνον εὐσεβῆ κραυγάζοντες. εὐλογείτω ἡ [κτ]ίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἤλθες τὸν βίον σου πολλοῖς ἱδρῶσιν ἅγιε. ἀρετῶν ἐκθερίσας τοὺς καλοὺς στάχυας. ὅθεν ἐκ Θεοῦ σὺ τὰ γέρα πόνων τῶν σῶν νῦν ἐπαπο[λαύ]εις. μετὰ τῶν συνάθλων σου, αἰωνίως ἀγαλλόμενος.

Ἀ... Θεοφυλάκτου ἤλεγξας, τὴν παξὸς ἐν ὀνείρῳ δεινὴν προπέτειαν. ... ὲν καὶ νῦν συνθλάσον μύλας μονὴν τὴν σὴν τῶν ἐκ[π]αττόντων καὶ παῦσον τὰ σκάνδαλα, χειρὶ τῇ παναλκεστάτῃ σου.

Βίος μου ἄσωτος, ψυχή μου δὲ παμβέβηλος, ὑπάρχει πανάγιε, φεῦ καὶ ἀπόλλυμαι. σπεύσας ἱκετεύω σε σῶσον, χειρὸς δαιμόνων ἐξάρπασόν με. γενοῦ μοι ὑπέρμαχος, ἱεράρχα Διονύσιε. Θεοτοκίον.

Ἡ κτίσις ἅπασα φαιδρῶς κροτείτω σήμερον. ἰδοὺ γὰρ ... παρθένος Μαρία πάρεστι. τοῖς κεκρατημένοις ἐν ζόφῳ, τῷ τοῦ θανάτου ἐπανατεῖ[λαι] Ἰησοῦν τὸν ἥλιον, τὸν ζωὴν πᾶσι παρέχοντα.

Ἄλλ[ος]. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἔνθα αἱ θεῖαι χορεῖαι, πατριαρχῶν καὶ ὁσίων, καὶ τῶν δικαίων ἀληθῶς αἱ λαμπρότητες μάκαρ. σκηνούμενος ἐκ πειρασμῶν, ποικίλων τὸν Κύριον ἱκέτευσον. λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεπτ[ὴν] σου κοίμησιν.

Ἴδε ψυχῆς μου τὴν λύπην, δεδουλωμένης τῷ πλάνῳ, λόγοις καὶ ἔργοις ... καὶ προφθάσας με ῥῦσαι. ἐλάσας σκότος ζοφερὸν δεινῆς με [π]ωρώσεως ἱλέωσαι, σαῖς πρεσβείαις τὸν κτίστην ὅπως τύχω, παρ' αὐτοῦ [ἀ]φέσεως. Θεοτοκίον.

Ἄφλεκτος μείνασα π[ά]λαι, σὲ φλεγομένη ἡ βάτος, προδιετύπου μυ[στ]ικῶς Μαρ[ία] Θεομῆτορ. καὶ γὰρ αὐτὴ ξενοπρεπῶς ἀφλέκτως συνέλαβες τὸν Κύριον. ὃν ἐν δούλου μορφῇ καὶ ἐπὶ φάτνης, τέξεις ὑπὲρ ἔννοιαν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῆς ἐκκλησίας ἄσμασι, τὸν μέγιστον ποιμενάρχην, αἰνοῦμέν σε ἐκβοῶντες, πρόφθασον πάτερ πρόφθασον σαῖς προσευχαῖς πρὸς Κύριον, λιμοῦ, πυρὸς, καὶ μαχαίρας, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, πάντας πιστοὺς διασώζων. Θεοτοκίον.

Ἐγγίζει τὰ γενέθλια, πιστοὶ προετοιμάσθητε, νῦν τὰς ᾠδὰς ἀλαλάξαι. ἥκει ἰδοὺ ἡ Παρθένος, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Κύριον, τὴν τῶν βροτῶν ἀνάκλησιν, μάγοι σὺν δώροις σπεύσατε, ταῖς ἡγεσίαις ἀστέρος, Θεὸ[ν] ἐρχόμενον προσκυνῆσαι.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δεῦρο εὐσεβῶν ὁ θίασος, πνευματικὴν ἑορτὴν, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ [μά]καρος, ἐπαξίοις ᾄσμασι, γηθοσύνως ἑόρτασον, Διονυσίου τοῦ ἀν[α]τείλαντος, ἥλιος ὥσπερ ἐκτὸς τῆς λάρνακος, ἐπαυγαζόμενος, ἀκηράτοις λάμψεσιν ὑπερφυῶν, θαυμασίων ἅπαντας, αὐτῷ προστρέχοντας.

Χάριτάς σοι οἶδεν ἅγιε, ἡ τῶν στροφάδων μονὴ, θλιβ... σας, δεινοτάταις μάστιξι, καὶ κακῶς κινδυνεύσασαν, σεισμοῦ κ[αὶ] ... ων δεινῶν κακώσεων, πάντιμον σῶμά σου λιτανεύσασα. ὅθεν κρα[υγά]ζει σοι, πάτερ Διονύσιε ταῖς σαῖς, πάντοτε εὐχαῖς περίσωζε, π[ά]σ[ης] ... ας βλάβης με.

Στεφηφορείσθω ἡ Αἴγινα, περικοσμείσθω λαμπρῶς, καὶ καινὸν καὶ χαρμόσυνον σὺν ἡμῖν μελῴδημα, ὑπηχείσθω γεραίρουσα, τὸ κοινὸν [κλ]έος νῦν Διονύσιον, καὶ ποιμενάρχην αὐτῆς πρᾳότατον, ἄκακον ἀμεμπτ[ον] ... ὃν καλῶς ἐξέθρεψε τῷ ἀληθεῖ, εὐσεβείας γάλακτι, ἐκ γαλουχ[ίας] [α]ὐτήν.

Σ Κιρτᾷ χορεύει καὶ τέρπεται, σῶν αὐτοχθόνων κλεινῶν, πᾶσα τάξις θαυμάσιε, Ζακυνθίων σήμερον ἐκτελῶσα τὴν μνήμην σου, ᾠδὰς καὶ ὕμνους Θεῷ ἐπᾴδουσα, σοῦ ὀξυτάτην ἀεὶ ἀντίληψιν. τοῖς αἰτουμένοις σου πίστει ἀδιστάκτῳ τε παντοδαπῶν, ἐφαπλοῦντι ἅγιε, ἐνοχλουμένοις κακῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α.

Ἐ Πέστη ἡμῖν ἡ εὔσημος ἡμέρα, τῆς πανιέρου ἑορτῆς τοῦ κοινοῦ ἡμῶν προστάτου ἱεράρχου Διονυσίου, καὶ συγκαλεῖται πρὸς εὐωχίαν τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς. σπουδῇ μὲν οὖν πάντες ἐπισπεύσωμεν ὑπαντῆσαι τῇ καλῇ ἑστιάσει, χείλεσιν ἀρρυπώτοις καὶ ἀσπίλῳ ψυχῇ, τὸ πανάσπιλον αὐτοῦ σῶμα καὶ ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὕμνοις αὐτὸν ἐγκωμίων καταστέψωμεν λέγοντες. χαίροις ὁ τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ γνησιώτατος μαθητής, ... αὐτοῦ ἱερώτατος. χαίροις ὁ παθῶν πολυτρόπων, καὶ ἀνιάτων νόσων ἰατρὸς ὁ ἀ...άριστος ... ἡ ταχυτάτη ἀντίληψις τῶν χειμαζομένων, καὶ τῶν θλιβομένων πληρεστάτη παράκλησις. ὄντως σε Χριστὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς μεγάλως ἐδόξασε ... μὴ παύσῃ ἀδιαλείπτως ἐκδυσωπῶν, ὡς παῤῥησίαν πολλὴν πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Μ Ἡ σύνναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν. ὄψῃ γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ, καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. ταύτην οὖν ὑμνήσωμεν λέγοντες. χαῖρε κεχαριτωμένη μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην.

Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον. Μεγαλυνάριον.

Χ Αίροις ὁ Ζακύνθου γόνος λαμπρὸς, πρόεδρος Αἰγίνης, καὶ Στροφάδων μέγας φρουρός. χαίροις ἐκκλησίας φωστὴρ νέος τρισμάκαρ ἀρχιερέων κλέος, ὦ Διονύσιε.

ΤΕΛΟΣ, ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

Παῤῥὸς λιταῖς δίδου μοι σῶτερ τὴν λύσιν.
Ἁμαρτιῶν μου, τῷ πολλὰ ἐπταικότι.

...ΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΙΓΙΝΗΣ
ΤΟΥ ΖΑΚΥΝΘΙΟΥ

Ψαλλομένη τῇ ιζ΄. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνός.

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΥΠΑΝΔΡΟΥ

Ζακυνθίου τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἱεροδιακόνοις

Καὶ ἀφιερωθεῖσα τῇ Ἐκλαμπροτάτῃ καὶ Περιβλέπτῳ Κοινότητι καὶ Πολιτείᾳ Ζακύνθου.

N° 10
339
Ret 63/1

ΕΝΕΤΙΗΣΙ. αψλη΄.
Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ. 1738.
CON LICENZA DE' SUPERIORI.

ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΛΕΠΤΕ

ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΑΝάμεσα εἰς τὰ ἄλλα καθήκοντα, ὁποῦ πρέπει νὰ διϊθύνουν κάθε ἀνθρώπου τιμίου τὰς πράξεις, δύο θέλει ὁ σταγειρίτης φιλόσοφος νὰ εἶναι τὰ κυριώτερα, ἡ πρὸς τὸ Θεῖον εὐσέβεια, καὶ ἡ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοστοργία. τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦτα μὲ ἠνάγκασε νὰ συνθέσω τὴν παροῦσαν τοῦ ἐν ἁγίοις Διονυσίου Ἀκολουθίαν, ἠξεύροντας ὅτι εἰς δόξαν τοῦ Θείου ἀναφέρονται αἱ προσφερόμεναι τοῖς τοῦ Χριστοῦ δούλοις δοξολογίαι. τὸ δεύτερον μὲ παρακινᾶ καὶ θαῤῥύνει, ταύτην τὴν ὁπωσδήποτε πονηθεῖσαν μου βίβλον τῇ περιβλέπτῳ Κοινότητι τῆς πατρίδος μου νὰ ἀφιερώσω, γνωρίζοντας ὅτι τοῦ Ἱεράρχου τούτου ἡ δόξαις δὲν ἠμποροῦν οἰκειότερα παρὰ εἰς ἐκείνην τὴν ἴδιαν μητέρα νὰ προσφερθοῦν, ἡ ὁποία τὸν ἐγέννησεν εἰς τὸν κόλπον της, τὸν ἔθρεψεν εἰς ταῖς ἀγκάλαις της, τὸν ἐτίμησε ζῶντα ὡς πρόεδρον, καὶ τὸν ὑμνολογεῖ μεταστάντα ὡς ἀντιλήπτορα καὶ Προστάτην. εἶναι εἰς ταῖς ἑλληνικαῖς ἱστορίαις καύχημα τῶν παλαιῶν Ζακυνθίων, τὸ νὰ ᾠκοδόμησαν εἰς τὸ τῆς Ἱσπανίας παράλιον τὴν περίφημον ἐκείνην ἀποικίαν, ὁποῦ προσαγορευθεῖσα ἀπὸ τὸ ὄνομά τους Σαγούντιον ἴσχυσε νὰ ἀντισταθῇ εἰς τῶν Καρχηδονίων ταῖς δυνάμεις. ἀλλὰ μείζων εἶναι ἡ καύχησις τῶν νῦν Ζακυνθίων, ὁποῦ ἔχοντες τοιοῦτον Ἅγιον εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀρχίνησαν μίαν εὐτυχεστέραν ἀποικίαν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον τῆς ἀληθεστάτης μακαριότητος. Δεχθῆτε λοιπὸν, εὐγενέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι Ἄρχοντες τῆς πατρίδος μου, τὸ ταπεινόν τοῦτο δῶρον μὲ τὴν ἔμφυτόν σας εὐμένειαν, ὡς ἐναργὲς σημεῖον καὶ ἀναμφίβολον τῆς ἄκρας εὐλαβείας, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζωμαι πάντοτε

Τῆς ὑμῶν Ἐκλαμπρότητος

Δοῦλος πιστὸς καὶ εἰλικρινὴς

Γεώργιος Ἱερ. ὁ Σύπανδρος.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ' ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑ'ΡΧΟΥ

ΓΑΒΡΙΗΛ

ΕΛΕ'Ω ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙ'ΣΚΟΠΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟ'ΛΕΩΣ

Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τοῖς κατὰ Χριστὸν πολιτευομένοις, Χάριν καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τοὺς ἐπ' ὤμων ἄραντας τὸν τοῦ Κυρίου σωτήριον σταυρὸν, καὶ τρόπαιον νίκης κατὰ τοῦ Κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου λαμπρῶς ἐνστησαμένους, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἀηττήτοις καμάτοις θριαμβεύσαντας, τό, τε ἆθλον τῆς ἀρετῆς ἐναγωνισαμένους γενναίως, ὁσίαις μνήμαις γεραίρειν πάντες ὀφείλομεν, καὶ ἐκθειάζειν τιμαῖς ἐπισίοις, ὡς τὸν τῆς ὑπομονῆς, καὶ καρτερίας στέφανον ἀναδησαμένους θεόθεν, καὶ συντάττειν τῷ χορῷ, καὶ καταλόγῳ τῶν ὁσίων, καὶ εὐκλεῶς ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τὸ ἀγές καρπουμένων μνημόσυνον, οὐχ ἧττον ὀφειλῆς ἐστιν ἄξιον. αὕτη γὰρ ἡ μέχρι τέλους ἀνδρικὴ καρτερία, τὸ ἀκαταμάχητον ὅπλον τῆς θείας χάριτος, ὡς θεουργὸς ἀρετὴ, δι' ἧς τῆς εὐσεβείας ἡ τελειότης τοῖς νικηταῖς τοῦ Χριστοῦ στρατιώταις χαρακτηρίζεται, σώζειν οἶδεν εἴτι καὶ ἄλλο τοὺς θεοφρόνως ταύτην ἐξασκήσαντας, καὶ πρὸς μακάριον τέλος ἐπάγειν, καὶ ἀειμνήστους ἀποτελεῖν. ἐν γὰρ τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, Χριστὸς φησὶν ἡ ἀλήθεια. οὕτω καὶ γὰρ οἱ πρὸ νόμου, καὶ οἱ μετὰ τὴν τῆς χάριτος ἔλευσιν δι' αὐτῆς ἀθλήσαντες παρὰ Θεοῦ ἐδοξάσθησαν, καὶ ὡς θεοφεγγεῖς φωστῆρες μέχρι περάτων τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ λόγον ἐξέλαμψαν, μαρτυρηθέντες ἄνωθεν κρεῖττον ἢ κατ' ἀπόδειξιν, ὑπερφυέσι σημείοις, καὶ ξένοις θαύμασι, διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς πλημμυρήσασαν τοῦ πνεύματος πλουσίαν χάριν, καὶ δύναμιν. ἀντιδοξάζει γὰρ Κύριος ἀσυγκρίτως τοὺς αὐτὸν δι' ἀθλήσεως δοξάσαντας, καὶ στεφανοῖ μὲν αὐτοὺς ἀειθαλέσι, καὶ ἀμαραντίνοις ἄνθεσι τῆς οὐρανίου δόξης, καὶ ἐλλάμψεως, κατοπτριζομένους τὸ ἀμήχανον κάλλος τῆς τρισηλίου Θεότητος, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἑκάστου ἀξίας, σταθμοῖς ἀρρήτοις τῆς θείας αὐτοῦ εὐθύτητος, ἐκφαντορικοῖς δὲ πάλιν τερατουργήμασι καὶ τοῖς κατὰ κόσμον πιστοῖς

κατα-

καταφανεῖς αὐτοὺς ἀπεργάζεται, δι' αὐτῶν θαυματουργῶν τὰ παράδοξα ἔνθεν τοι καὶ κατὰ χρέος τοῖς εὐσεβέσιν ἄγαν πρόκειται πᾶσι, κατὰ τὸ ἀρχαῖον κανονικὸν, καὶ ἀπαραίτητον ἔθος τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας πανηγυρίζειν φαιδρῶς τοὺς ἁπανταχοῦ ἐν ἄθλοις διαπρέψαντας, καὶ γλαφυροῖς ἐγκωμίοις γεραίρειν αὐτοὺς, καὶ ἐνδόξοις σεμνολογήμασιν, ὡς ἀξίους ἀναφανέντας ὑπουργοὺς τῆς πολυπόνου ἀσκήσεως, δι' ἧς ἑαυτοὺς μὲν ὑπερεδόξασαν, πᾶσι δὲ τοῖς μετ' εὐλαβείας αὐτοὺς ἐπικαλουμένοις παρὰ Θεοῦ ἔλεος, καὶ σωτηρίαν εὐχερῶς ἀντιπορθμεύουσιν. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν προσηνέχθησαν ἡμῖν συνοδικῶς ἀναφοραὶ, ἔχουσαι σαφέσι μαρτυρίαις τὸ ἀξιόπιστον τοῦ τε θεοφιλεστάτου Ἀρχιεπισκόπου Κεφαλληνίας, καὶ Ζακύνθου κὺρ Τιμοθέου, τοῦ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ, καὶ συλλειτουργοῦ, καὶ τοῦ ὁσιωτάτου Ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς Μονῆς, τῆς καλουμένης τῶν Στροφάδων, κὺρ Ἀνθίμου, ὑπογραφαῖς τε αὐτῶν κατησφαλισμέναι ἰδίαις. καὶ δέλτος ἔξοχα πολύστελις, βίον ὑψηλὸν, καὶ πράξεις ἐνθέους, καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον διεξοδικῶς μετερχομένη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, τοῦ κατ' ἐπωνυμίαν γονικὴν Σικούρου λεγομένου, ἀνδρὸς τὰ μάλιστα κατ' ἀρετὴν πολλοὺς τῶν πρότερον διαπρεψάντων ὑπερελάσαντος, καὶ θείων δωρεῶν δαψιλείᾳ χάριτος εὐπορήσαντος, τό, τε διορατικὸν χάρισμα ἐκ περιουσίας καταπλουτήσαντος. καὶ γὰρ καθάπερ ἡ ἱερὰ αὕτη δέλτος τὰ περὶ αὐτοῦ διέξεισιν, ἐκ πατρίδος μὲν ὥρμητο ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ τῆς περιφήμου Νήσου Ζακύνθου, Γονεῖς δὲ ἔσχεν εὐσεβείᾳ, καὶ γένους ὑπεροχῇ, καὶ πλούτῳ κομῶντας ὑπὲρ πολλοὺς ἄλλους τὰ μάλιστα. Ὅστις ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τοῖς ἱεροῖς ἐνδοθεὶς γράμμασι, καὶ παιδείας εἰς ἄκρον δραξάμενος, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ σκύβαλα ἡγήσατο, καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν ζῆσαι πολιτείαν ἠρετίσατο, ἔρωτι θείῳ πτερωθεὶς, καὶ ὅλος δι' ὅλου ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθέμενος. διὸ καὶ πρὸς τὰς Κυκλάδας νήσους γενόμενος, κἀκεῖσε τὴν στενὴν, καὶ ἐπίπονον μετερχόμενος ὁδὸν, κατὰ θεῖον τινὰ χρησμὸν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν θείαν ψῆφον, εἰς ἀρχιερατικὸν ἀνεβιβάσθη ἀξίωμα, χρηματίσας ἄκων Αἰγίνης Ἀρχιεπίσκοπος. ἔνθα τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἀποστολικῶς, καὶ θεαρέστως ποιμάνας χρ[illegible]ικὸν, καὶ πᾶσι διάφορα ὑποδείγματα ἐνθέου ἀρετῆς καταλιπὼν, καὶ παραίτησιν τοῦ θρόνου οἰκειοθελῆ ποιησάμενος, τὴν ἑαυτοῦ Πατρίδα παλινδρομήσας κατέλαβε. κἀκεῖθεν μεταβὰς φθάνει τὴν ἐν ὄρεσιν ἠλιβάτοις τῆς νήσου, πόρρω κειμένην τῆς πόλεως, τὴν ἱερὰν καὶ σεβασμίαν φημὶ Μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης Ἀναφωνητρίας. ἐν ᾗ καὶ καθείρξας ἑαυτὸν, καὶ τὴν τῆς Μονῆς ἐπιστασίαν ἐγχειρισθεὶς, μέχρι τέλους βιοτῆς αὐτοῦ τὸ στάδιον τῆς μοναδικῆς πολιτείας ὑπὲρ φύσιν βροτείαν ἐξασκήσας διελήλυθε, νηστείαις, ἀγρυπνίαις, καὶ ταῖς λοιπαῖς κακουχίαις τοῦ

σώμα-

σώματος καταβαλὼν τὸν ἀντίπαλον, ὡς μὲν νικητὴς, καὶ διδάσκων τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, ὡς δὲ ταῖς θεαρέστοις αὐτοῦ πράξεσι πρὸς ἀρετὴν ἐγαλείφων, εἰκὼν καὶ ὑπογραμμὸς πολλῶν ἀγαθῶν τοῖς πᾶσιν ἐγένετο, ἄλλοις τε πλείστοις ἐπαρήγων ὡς συμπαθὴς, καὶ φιλάδελφος, ταῖς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἀδιαλλάκτοις ἐντεύξεσιν, αὐτουργὸς θαυμάτων πολλῶν, καὶ παραδόξων καθίστατο, πάθη διάφορα τῶν νοσούντων ἰώμενος, καὶ πνεύματα λόγῳ ἀπελαύνων ἀκάθαρτα. ἀλλ' ἦν καὶ ἕτερόν τι τῶν ἑαυτοῦ θείων προτερημάτων τὸ μᾶλλον τῆς ἁπάντων ἐκπλήξεως ἄξιον, τὸ ἄτυφον τοῦ τρόπου αὐτοῦ, καὶ ἡ τελεία ταπείνωσις. ἐσπούδαζε καὶ γὰρ ἐπιπόνως τοὺς περὶ αὐτὸν ἐκλανθάνειν, καὶ μὴ ἐπιγνώμονας γίνεσθαι τῆς ἐν αὐτῷ κεκρυμμένης ὑπερφυοῦς χάριτος, ἵνα μὴ δῆθεν τὸν τῶν ἀνθρώπων ἔπαινον καρπούμενος, τῶν θείων ἀμοιρήσῃ βραβείων. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε ἦν κρυβῆναι ὑπὸ τὸν μόδιον, ὃν ἡ χάρις ὡς λαμπτῆρα φωτεινὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῷον τῆς ἀρετῆς ἐπανήγαγε. διὸ καὶ μετὰ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ κοίμησιν, ἀπείρων ἐξαισίων θαυμάτων πλήθη τὸ θεῖον αὐτοῦ σκῆνος καὶ ἱερὸν λείψανον ἐνεργῆσαν, καὶ ἐνεργοῦν καθεκάστην διαπρυσίως ἡ θεία ἐναπέδειξε δύναμις. ἅτινα ὁ δι' ἐφέσεως ἔχων εἰδέναι, εἰς τὴν ταῦτα διεξοδικῶς περιέχουσαν ἀνακύψας δέλτον, εἴσεται ἀκριβῶς, καὶ μαθήσεται, θάμβος ἐξαίσιον ἐμποιοῦντα τοῖς μετὰ πίστεως, καὶ εὐσεβῶς τὰς θεοσημείας δεχομένοις. Ἐπιμεμαρτύρηνται γὰρ ὑπογραφαῖς ἀριδήλοις ἱερωμένων τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν προσώπων, ἐπιφανῶν τε καὶ ἀξιωματικῶν ἀρχόντων οἰκειοχείροις ἀποδείξεσιν. Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, ὡς αἱ ῥηθεῖσαι ἀναγραφαὶ διειλήφασι, ἔκρυπτε μὲν ἑαυτὸν ὁ ὅσιος ἐφ' ὅσον ἐν ζῶσι διετέλει, καὶ τὰς ἐνδομυχούσας κατὰ τὸ ἐνὸν ἐσυσκίαζε χάριτας, τὴν τῶν ἀνθρώπων δόξαν ἀποστρεφόμενος. καὶ θνήσκει μὲν ὡς ἄνθρωπος, καὶ τῇ γῇ παραδίδοται, πάνυ ὀλιγαρίθμοις τισὶ τῶν ἀνθρώπων γνωστὸς ὑπάρχων, καὶ ἔκδηλος. Τί δ' οὖν ἐντεῦθεν; τερατουργεῖ περὶ τοῦτον ἡ παντουργὸς τοῦ δεσπότου δύναμις. τὸν κεκρυμμένον ἀποκαλύπτει θησαυρὸν τῶν περὶ τὰ θεῖα τινὶ εὐλαβῶς διακειμένων. καὶ ἐξάγεται εἰς φῶς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, πνέον ὑπερφυοῦς εὐωδίας, καὶ μῦρα βλύζον ἰαματικὰ καὶ σωτήρια τοῖς μετ' εὐλαβείας προσερχομένοις καὶ πίστεως, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Θεράποντος αὐτοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ τοῦ τρισμακάρος. ἀνθ' ὧν ὡς εὐγνώμονες οἱ περὶ τὰς δύο ταύτας νήσους διατελοῦντες οἰκήτορες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κεφαλληνίας, καὶ Ζακύνθου ἱερωμένοι, καὶ λαϊκοὶ ἅπαξάπαντες ἅμα σὺν τῷ Θεοφιλεστάτῳ αὐτῶν Ἀρχιεπισκόπῳ κὺρ Τιμοθέῳ, οὐκ ἔκριναν εὔλογον, οὔτε ἡγήσαντο δίκαιον, τὸν τοσούτοις καὶ τηλικούτοις παρὰ Θεοῦ δοξασθέντα ἀξιαφάστοις σημείοις, καὶ θαύμασι μὴ ἀντιλαμβάνειν καὶ παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς τῆς ἐκκλησίας συστήματος τὰς ὀφειλομένας ἐτη-

σίους

[ἐτη]σίους τιμάς, καὶ τὰ ἑορτάσιμα δίκαια, οὐχ ὡς χρῄζοντος τοῦ ὁσίου τῶν ἀνθρωπίνων τιμῶν, ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς διὰ τὰς πρὸς ἐκεῖνον τιμὰς τὸν παρὰ Θεοῦ ἐπισπώμεθα ἔλεον. διὸ καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀναφορῶν τούτων πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, τὸν ἔνθεον αὐτῶν πόθον, ὃν ὑπ' ἄκρας εὐλαβείας ἔχουσι πρὸς τὸν ὅσιον Ἱεράρχην, ἐκδηλώσαντες, καὶ ἐξαιτησάμενοι δοθῆναι αὐτοῖς προτροπὴν, καὶ ἄδειαν παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ τούτου Θρόνου τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἔχοντος τὸ ἐνδόσιμον ἄνωθεν μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ προνομίων, διὰ βασιλικῶν, καὶ πατρικῶν θεσπισμάτων, τοῦ συνιστᾶν, καὶ κανονίζειν τὰ κανονισμοῦ δεόμενα, ὅπως ἔχωσιν ἐπ' ἀδείας ἐκκλησιαστικῆς στῆσαι τῷ Ἁγίῳ ἑορτὴν ἐτήσιον, καὶ τελεῖν αὐτῷ πανηγυρικὸν μνημόσυνον. Τῆς οὖν αἰτήσεως αὐτῶν ταύτης, καὶ ἀξιώσεως συνοδικῶς ἐπικριθείσης, καὶ δικαίας ὄντως, καὶ εὐλόγου ἀναφανείσης, μετ' εὐμενείας ταύτην ἀπεδέξατο ἡ Μετριότης ἡμῶν. Καὶ δὴ γράφουσα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν, ἐντέλλεται, καὶ ἐν ἁγίῳ ἀποφαίνεται πνεύματι, ἵνα ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας, καὶ Ζακύνθου κὺρ Τιμόθεος, καὶ ὁ περὶ αὐτὸν τοῦ ἱεροῦ καταλόγου Πρεσβυτέρων τε καὶ Ἱερομονάχων σύλλογος, καὶ ἅπας ὁ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀρχομένων περιώνυμος τοῦ Κυρίου λαὸς, ἔχωσι πληρεστάτην ἄδειαν συστῆσαι τοὐντεῦθεν ἑορτὴν ἐτήσιον, καὶ μνήμην πανηγυρικὴν ἐκτελεῖν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἱεράρχου ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ τοῦ Θαυματουργοῦ ἐν τῇ ὡρισμένῃ ἐπισήμῳ ἡμέρᾳ αὐτοῦ, ἤτοι κατὰ τὴν δεκάτην ἑβδόμην τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς, ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῆς μεταμορφώσεως, τῇ κατὰ τὴν νῆσον τῶν Στροφάδων, ὅπου καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, ταῖς κανονικαῖς ἀκολουθίαις, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῷ Κυρίῳ, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τοῦ ἐπιβραβεύσαντος ἐκ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ τὸν τοιοῦτον ἀτίμητον θησαυρὸν καὶ ταῖς δυσὶ ταύταις νήσοις, περιγραφομένης ἐν μόναις ταύταις τῆς ἐτησίου ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου, καὶ πανηγύρεως, ἔνθα καὶ ἡ θεία ἐπέσκηψε χάρις, καὶ διατηρεῖται ἀπαραιτήτως ἡ ἐπικυρουμένη αὕτη τοῦ ὁσίου τελετὴ μέχρι τερμάτων αἰώνων, παρ' οὐδενὸς διασειομένη, ἢ κωλυομένη τὸ σύνολον. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν, καὶ ἀσφάλειαν τῆς τοιαύτης προτροπῆς, καὶ ἀδείας, ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν, καὶ συνοδικὸν προτρεπτικὸν γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τοῖς αἰτησαμένοις. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ, ᾳψγ'. μηνὶ Ἰουνίῳ, ἰνδικτιῶνος δεκάτης πρώτης.

✠ Γαβριὴλ ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὁ Καισαρείας Κυπριανός.

Ὁ Η'

Ὁ Ἡρακλείας, καὶ Ῥαιδέσου Νεόφυτος.
Ὁ Κυζίκου Κύριλλος.
Ὁ Νικομηδείας Παρθένιος.
Ὁ Χαλκηδόνος Κωνστάντιος.
Ὁ Θεσσαλονίκης Ἰγνάτιος.
Ὁ Προύσης Κύριλλος.
Ὁ Δέρκων Νικόδημος.
Ὁ Προικονήσου Θεόκλητος.
Ὁ Ἀγαθουπόλεως Ῥωμανός.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΙΓΙΝΗΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. . . . δευτέρου. Αἱ ἀγγελικαί.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ἡ ὀρθόδοξος χορεία, ὕμνους καὶ ᾠδὰς ἑτοιμάζου ὑπηχῆσαι. ἰδοὺ γὰρ συγκαλεῖται ὁ κλεινὸς Διονύσιος πάντας τὴν πανέορτον ἡμέραν, ἐν ᾗ Χριστοῦ ἡ ἐκκλησία, τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ ἐπιτελεῖ, τερπνῶς ἑορτάσοντας.

Σῶμα καὶ ψυχὴν ἀκηλίδωτον ἐσώσω, ἐχθροῦ ῥυπαρῶν μολυσμάτων Ἱεράρχα. ὁρμάς τε καὶ ἐνέδρας σὺ γενναίως κατέφλεξας, τούτου κατὰ σοῦ τὰς ἐρχομένας, θείᾳ δυνάμει παρακλήτου. ὅθεν αἴρει σοι, τῶν ὀρθοδόξων ἡ πληθύς, νίκης λαμπρᾶς τρόπαια.

Ὄντως τὸ σεπτὸν καὶ πανέντιμόν σου σκῆνος, ὕπερθεν τελὰς ἀφθαρσίας παραδόξως στεφηφορεῖ στεφάνῳ Ἱεράρχα τρισμέγιστε. δῶρον ὡς ὑπέρτιμον καὶ τοῦτο ἐπιδοθὲν τῇ σῇ πατρίδι, νόσων καὶ παθῶν, ἀπολυτροῦται ταῖς θερμαῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεσι. Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

Τρυφὰς, δόξαν, καὶ πλοῦτον, καὶ πᾶσαν ἄλλην βιωτικὴν ἡδυπάθειαν, σκύβαλα κατὰ Παῦλον ἐκ νεότητος σοφὲ ἡγησάμενος, καὶ τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ἐπάρας ζυγὸν, εἰς ὕψος θείαν ἀρετῶν σαυτὸν ἀνύψωσας δι' ἀσκήσεως. ὅθεν ἡ τοῦ πνεύματος ἐν σοὶ σκηνώσασα χάρις, πολλῶν θαυμάτων καὶ παραδόξων, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ πότμον, αὐτουργόν σε καθίστατο, πόθῳ τοῖς προσερχομένοις μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως. ὧν ἡμεῖς καθεκάστην κοινωνοὶ γενόμενοι, ἄσμασιν εὐχαρίστοις τὸν σὲ θαυμαστώσαντα μεγαλύνομεν Κύριον, τὸν παρεχόμενον ἡμῖν τῇ ἐπαγρύπνῳ σου μεσιτείᾳ λύσιν ψυχῆς παθῶν καὶ τοῦ σώματος, Πάτερ Διονύσιε. Καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν. φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ. ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά. ἦχος, β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πανήγυρις φαιδρά, πανσέβασμος ἡμέρα. τὰ ἄνω σὺν τοῖς κάτω, ἐνδόξως ἑορτάζει, σοῦ πάτερ τὸ μνημόσυνον. Στίχ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ἄσματα καὶ ᾠδάς, ἡ Αἴγινα ψαλλέτω, σὺν Ζακυνθίῳ πόλει, γεραίρουσαι ἐκ πόθου τὸν μέγαν Διονύσιον. Στίχ.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Σκίρτησον ὁ χορός, πατέρων θεοφόρων, μονῆς τῆς τῶν Στροφάδων. καινὸν κρότησον αἶνον, ἡμῶν τὸ κλέος ὕμνησον. Δόξα, ὅμοιον.

Πάντες σοῦ τὸ σεπτόν, περικυκλοῦντες σκῆνος, προσπίπτομεν βοῶντες, σοὺς ὑμνητὰς ἐκ πάσης, κακίας ἀπολύτρωσον. Καὶ νῦν.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάγιον. τὸ Πάτερ ἡμῶν. καὶ τὸ Τροπάριον.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον. Ζήτει τοῦτο ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Θείῳ ἐκ νεότητος σαυτόν, ἔρωτι πτερώσας ἀπέπτης, εἰς ὕψος ἅγιε. ἀπαθείας ἅπασαν ἀπαπωσάμενος, κόσμου δόξαν χαμαίζηλον. σταυρὸν δὲ ἐπάρας, ζυγὸν τὸν σωτήριον χαίρων ἐτέλεσας, βίον ἀμυθήτοις ἀγῶσι, καὶ τοῦ ἀλάστορος ὅθεν, ἡ τριὰς μεγάλως σε ἐδόξασε.

Σκεῦος ἐκλογῆς σε προϊδών, πάτερ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ βλέπων κρύφια, ἄξιον καθέστησεν Αἰγίνης πρόεδρον. ἣν πανσόφως κατηρδεύσας διδάγμασι θείοις, ἕως οὗ ἐξεβλάστησε καρπὸν τὸν πέπειρον. πάσης ἀρετῆς, ἡσύχως, ἐκ βιῶσαι θέλων μετῆλθες, σῆς πατρίδος ὄρεσιν ἀσκούμενος.

Λύεις ξενοτρόπως τῆς ἀρᾶς, ταῖς εὐχαῖς εἰς κόνιν γυναικὸς δέμας δεινῶς δεσμευθέν, ῥεῦμα δὲ πολύρροον ποσὶν ἀβρόχοις ὡς πρίν, Ἰσραὴλ μὲν διοδεύσας. καὶ ὄμβρου παμμάκαρ, ψεκὰς σοῦ οὐχ ἥψατο ὄλβου ... πλάνην ἰχθυβόλων κακίστην, θαύματι ἀπήλεγξας ξένῳ, ... παραδόξου Διονύσιε.

Θέλων ἡγεμὼν Δανιήλ, δυσαπίστως πᾶσαν πιστῶσαι φρικτὴν θαύματα, τοῦτον μὲν ἐξέστησας θυτὴρ ἐν μέσῳ φανείς, λευκοφόρων ... αὐτῷ εἰσιόντι, ἔνδον τοῦ πανσέπτου τεμένους ἅγιε. ὕμνοις λογ...

γάν

γένων σοι ὅθεν, τρόμῳ συσχεθεὶς ὡμολόγει, εἶναί σε πιστὸν Θεοῦ θεράποντα.

Πάλαι ὡς Ἠλίας ὑετῆς, πάτερ οὐρανόθεν κατάγεις καὶ ἐξέλυσας αὐχμόν, σῶμα σου τὸ πάντιμον λιτανευόντων πιστῶν. καὶ σεισμοῦ προκατήγγειλας, φθορὰν πικροτάτην, ἥπερ καὶ διέσωσας τὴν τῶν Στροφάδων μονήν. ἥτις σὲ προστάτην εὑροῦσα, πάσης συμφορᾶς ἐκλυτροῦται, σοῦ τῇ μεσιτείᾳ Διονύσιε.

Ὕμνον παναρμόνιον ἰδού. ἡ τῶν σῶν πιστῶν αὐτοχθόνων χορεία ψάλλει σοι. μνήμῃ τῇ πανσέπτῳ σου, καὶ τῷ τεμένει τῷ σῷ, ἱερῶς προσβιβάζεται, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, σοῦ τὸ θαυματόβρυτον σκῆνος ἀσπάσασθαι. Ἥνπερ ἀβλαβῆ περιφρουρεῖ, θλίψεως παντοίας καὶ βλάβης, πάτερ Διονύσιε πρεσβείαις σου. Δόξα. ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον τέρπεται λαμπρῶς πανηγυρίζουσα Ζάκυνθος, ἐν τῇ ἁγίᾳ σου μνήμῃ Διονύσιε πάτερ, καὶ ἡ σεπτὴ ὡραΐζεται ἐκκλησία, πεποικιλμένη τοῖς σοῖς παραδόξοις τερατουργήμασι, τοῖς ὡς ἐκ πηγῆς ἀκενώτου καθ᾽ ἑκάστην τοῖς εὐσεβέσιν ἐκχεομένοις ἐκ τοῦ πανσέπτου καὶ μάκαρος σκήνους σου. ὅπερ πιστοὶ λιτανεύοντες σήμερον, δοξολογίας προσφέροντες ἱκετεύομεν. τοὺς τὴν σὴν εὐκλεῆ ἑορτάζοντας μνήμην, πρέσβευε πειρατείας χεῖρον τῇ ἀοράτῳ σου ἐπιστασίᾳ, ἐκ πάσης περισώζων ἀνάγκης, καὶ τυχεῖν ἀξίωσον τῶν πταισμάτων τῆς ἀφέσεως. Καὶ νῦν, προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου, ἡ ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν. καὶ μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ βασιλεῖ προσάξατε ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ παρθένου μητρός. ὅνπερ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς. πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης; ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰς τὴν λιτὴν ψάλλομεν στιχ. Ἰδιόμελα. ἦχος. α΄.

Τὸν καρτερὸν ἀδάμαντα, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, σήμερον κομπάζει πανηγυρίζουσα, τὸν ὄντως κατὰ τὸν Ἰὼβ γνωριζόμενον δίκαιόν τε καὶ ἀληθινόν, ἄκακόν τε καὶ ἄμεμπτον, καὶ παντὸς ἀπεχόμενον πράγματος πονηροῦ. τὸν τοῦ δυσμενοῦς καταπαλαίσαντα πονηρὰς παρατάξεις, δολίως τὰς κατ᾽ αὐτοῦ ἐπιφερομένας. τὸν θαυματόβρυτον φημὶ Διονύσιον. τὸν μέγιστον Ἱεράρχην, καὶ μαθητὴν Χριστοῦ γνησιώτατον. οὗ ταῖς πρεσβείαις ψυχῆς παθῶν καὶ τοῦ σώματος περισωζόμενοι, ὕμνοις αὐτὸν ἐπαξίοις μεγαλύνομεν. Ἦχος. β΄.

Κόσ-

Κόσμον καὶ τὰ τοῦ Κόσμου, ἐκ νεότητος πάτερ ἀπαρνησάμενος, ἀρρήτῳ κόσμῳ ἀρετῶν μεγίστων σεαυτὸν ἐπεκόσμησας. ὅθεν ταῖς τῶν σῶν θαυμάτων βολίσιν, ἡλίου δίκην ἀκτίνων, δαδουχῶν ἡμᾶς ὡς φοῖνιξ μετὰ πότμον ἐξηνθήσας, τοὺς ἀπλέτῳ πόθῳ παναρμονίους ἐπικροτοῦντας σοι ὕμνους, καὶ τῷ σὲ θαυμαστώσαντι Θεῷ, πολλῷ τῷ δέει ἀσιγήτως βοῶντας. μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου δόξα σοι. Ἦχος, γ.

Σήμερον ἡ φωταυγὴς ἀνέτειλε μνήμη σου, τρισμέγιστε Ἱεράρχα, φωτίζουσα τὰς τῶν πιστῶν διανοίας ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν θαυμάτων σου. ἐν ᾗ τῷ πανσέπτῳ σου συναθροισθέντες τεμένει, καθικετεύομεν κράζοντες. λῦσον ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνυμνούντων σε πόθῳ πανεύφημε. Δόξα. ἦχος πλ. δ.

Πνευματικὴν χορείαν, πιστοὶ σήμερον συστησώμεθα, τῇ πανενδόξῳ κοιμήσει τοῦ ποιμενάρχου Διονυσίου. προκαλεῖται γὰρ ἡμᾶς πρὸς τὸν ὕμνον ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, καὶ τὴν προφητικὴν ἐπανακρούει κινύραν τὸ δαβιτικὸν μουσουργοῦσα μελῴδημα. νεανίσκοι καὶ Παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων θεοπρεπῶς αἰνεσάτωσαν. δεῦρο δὴ πᾶσα τάξις συμπανηγυρίζουσα συγχορεύσατε τῷ προφητικῷ μελῳδήματι, ἄσμασιν ἐπαξίοις τὸν ἡμέτερον προστάτην καὶ πιστὸν κηδεμόνα γεραίρουσα. ἡ νεότης τὸν παιδαγωγόν. τὸν νυμφαγωγὸν αἱ παρθένοι. τὴν βακτηρίαν ἡ πολιά. οἱ ἐν ἀθυμίαις τὸν χαλινόν, καὶ οἱ ἐν συμφοραῖς τὴν παράκλησιν. οἱ ἐν θαλάσσῃ τὴν ὀξυτάτην ἀντίληψιν. οἱ ὀρφανοὶ τὸν πατέρα. οἱ πτωχοὶ τὸν φιλόπτωχον. οἱ νοσοῦντες τὸν Ἰατρόν. οἱ ὑγιαίνοντες τῆς ὑγείας τὸν φύλακα. οἱ Ἱερεῖς τὸν ποιμένα. τὸν ὁδηγὸν οἱ μονάζοντες. οἱ πάντες τοῖς πᾶσι τὸν πάντα γινόμενον. καὶ τὸ πανσέβαστον αὐτοῦ σκῆνος περικυκλοῦντες, συντετριμμένῃ καρδίᾳ βοήσωμεν. πανάγιε Διονύσιε πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς χειρὸς τῆς τοῦ ἀντικειμένου, παντοίας ἀεὶ περισώζων ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ ἀνάγκης, πιστῶς τοὺς τιμῶντας σε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου.

Εἰς τὸν στιχ. στιχηρ. προσόμοια. ἦχος, πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ. Χαίροις Ζακύνθου τὸ περίβλεπτον καύχημα. Αἰγίνης χαῖρε τὸ κλέος, τῆς ἐκλογάδος Χριστοῦ, λογικῶν προβάτων ποιμὴν ἄριστε. κανὼν μοναζόντων ἀρετῆς καὶ ἐκτύπωμα, στροφάδων χαῖρε ὁ φρουρὸς ὁ ἀκοίμητος. χαίροις ἐνδόξου ἐκκλησίας εὐπρέπεια. κράτος τὸ ἀπροσμάχητον. λιμὴν ὁ σωτήριος πιστοῦ λαοῦ σου τρισμάκαρ. χαίροις δι' οὗ καὶ σωζόμενοι, τριάδα ἁγίαν μεγαλυνόμενοι ἀπαύστως τὴν σε δοξάσασαν. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ὁ Ἱερώτατος νοῦς. ὄργανον θεῖον, ἐκκλησίας τὸ σύστημα, εὐφραίνων, ἀρετὴν πᾶσαν μελῳδικῶς ὑπηχῶν. πνεύματος ἁγίου ἡ μυρίπνοος, καινὴ μυροθήκη μύροις πάντας μυρίζουσα, ἐπουρανίων χαρισμάτων μακάριε. σκεῦος φάρμακα ἐπιφέρον σωτήρια, πίστει τοῖς προσιοῦσι σοι, πάτερ Διονύσιε, καὶ αἰτουμένοις σου πόθῳ. ὅθεν κἀγὼ ἱκετεύω σε. ψυχήν μου ποικίλοις, μολυσμοῖς ἐκ κακωθεῖσαν σπεύσας θεράπευσον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Πάθη καθυποτάξας σαρκός, στάσει παννύχῳ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσιν, εἰς γνόφον εἰσέδυς πάτερ, τῆς ἀπαθείας σαυτόν, ἀρεταῖς παντοίαις κοσμησάμενος. ἐχθροῦ τὰς ἐνέδρας, προσβολὰς καὶ τοὺς λαίλαπας, ἐν θείῳ σθένει καρτερῶς τε κατέρραξας, βίον ἄσαρκον ἐν σαρκὶ μετερχόμενος. ὅθεν ἐπαφθαρτίσας σου, φθορᾶς τὸ πανάσπιλον σῶμα Θεὸς ἀρχηγόνου, πιστοῖς παρέχει σωτήριον, παθῶν πολυτρόπων, Ἰατῆρα καὶ προστάτην ἀκαταμάχητον. Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Ὅτε σου τὴν πανάσπιλον μάκαρ ψυχήν, ἀπέδως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κτίστου σου, τότε τῇ πανεντίμῳ ἀνόδῳ τὰ τῶν ἀγγέλων περιτρέχοντα πλήθη πρὸς ἀπάντησιν ἔσπευδον. ὁ δὲ τῶν μοναζόντων χορὸς σὺν ὀρθοδόξων τῇ ὁμηγύρει, τὸ πανάγιον περιεκύκλουν σου σκῆνος, ὕμνους ἐπιταφίους ἐξᾴδοντες. διὸ καὶ περιδεῶς αὐτὸ ἀσπαζόμενοι, πικροῖς κατέβρεχον δάκρυσι. καὶ ῥήμασι γοεροῖς ὀλολύζοντες ἐπεβόων. μὴ ἐγκαταλίπῃς τὰ τέκνα σου ἅγιε. μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ὀρφανοὺς τῆς σῆς προστασίας. ἀλλ' ἐπίσκεπτε ἡμᾶς οὐρανόθεν, καταβάλλων ἀεὶ τὰς τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων πολεμίων βουλὰς καὶ ἐπαναστάσεις τῇ πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ σου. σὲ γὰρ πρὸς αὐτὸν προβαλλόμεθα πρέσβυν, πάτερ Διονύσιε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἄνυμφευτε παρθένε, πόθεν ἥκεις; τίς ὁ τεκών σε; τίς καὶ ἡ μήτηρ σου; πῶς τὸν κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγάλων παραδόξων ἐπὶ σοὶ φρικτῶν μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν παναγία. καὶ προευτρεπίζομεν, ἐπάξιόν σοι χῶρον ἐκ τῆς γῆς τὸ σπήλαιον. καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν παρασχεῖν τὸν ἀστέρα. καὶ μάγοι δὲ προέρχονται ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν βροτῶν σωτηρίαν, ἀγκάλαις δαδουχούμενον.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος α. Τοῦ λίθου σφραγ. Νικολάου Γαβριηλοπούλου Ἱερέως ποίημα.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν πρόεδρον, τὸν φρουρὸν μονῆς τῶν στροφάδων Διονύσιον ἅπαντες, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς, σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶζε, καὶ βοῶντας σοι. δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ. δόξα τῷ σὲ

σὲ θαυμαστώσαντι. δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν πρέσβυν ἀκοίμητον.

Δόξα. τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Τοῦ Γαβριήλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τοῦ ἁγίου, δίς.

Καὶ Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος, α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΕΠέλαμψεν ἰδοὺ τῆς ψυχῆς μου τὸ ἔαρ. ἐπέφανε πιστοὶ ὁ πιστὸς Ἱεράρχης, Πατὴρ Διονύσιος οὐρανίοις χαρίσμασιν, ὡς οὐράνιος πεποικιλμένος νυμφίος. νυμφευθεῖσαν, θείαις αὐτοῦ ἐκκλησίαν, αὐγάζων ἐλλάμψεσι.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ὉΚλίνας οὐρανοὺς, καὶ παρθένῳ οἰκήσας, προέρχεται σαρκὶ, Βηθλεὲμ ἐν σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναι τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ. τούτῳ χαίροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν. ἦχος ὁ αὐτός.

ΣΚιρτᾷ πνευματικῶς, καὶ χορεύει τὸ πνεῦμα, λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ συνελθόντος ἐν ὕμνοις. αἰσίως εὐφημῆσαί σε, καὶ σεπτῶς περιπτύξασθαι, σοῦ τὸ πάντιμον σῶμα, Χριστοῦ Ἱεράρχα, θαυματόβρυτον. οὗ προστατεύων μὴ παύσῃ, πρὸς σὲ καταφεύγοντος.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου.

ἈΓάλλου σιὼν, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου. ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν. ὃν [τρέ]μουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὸν πολυέλεον Κάθ. ἦχος, γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

ΣΗμερον τέρπεται πόλις ἡ Ζάκυνθος, καταξυφῶσα σου σκῆνος τὸ πάντιμον. δῶρον ὑπέρτιμον αὐτὸ εὑροῦσα ὦ Ἱεράρχα. ἐκ σοῦ γὰρ ἐκκέχυται ἀε[ννάως τὰ] θαύματα. πιστοῖς προστρέχουσιν ὀχλουμένοις παθήμασι, δεινοῖς. ἡ γηθομένη κραυγάζει σοι, χαῖρε Χριστοῦ πιστὲ θεράπων.

Δόξα.

ΣΤαυρὸν ἀράμενος ζυγὸν σωτήριον. χαίρων ἐπέφθασας δυσβάτοις ὄρεσιν. ὄγκον τοῦ γένους καὶ κενῆς δόξης τε ἀφιστάμενος, πάτερ Διονύσιε, καὶ νεκρώσας τοῦ σώματος, πάθη κακουχήμασιν, ἐβίωσας ὡς ἄσαρκος. [...] καὶ θείας δόξης τετύχηκας, ὕμνους Θεῷ ἀεὶ λατρεύων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΧΑρᾶς πεπλήρωται, πάντα τὰ πέρατα. ἡ Θεοτόκος γὰρ γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν βασιλέα τοῦ παντὸς, ὢ θαύματος ἀνερμηνεύτου [...]

ται

ται ὁ ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος. σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ κτίσις Χριστοῦ τὰ προεόρτια.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. στίχ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν. ὁ ν΄. Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ τό.

Ἰδιόμελ. πρὸς Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεῆμον

ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ΤΟῖς ἐκ πόθου τὴν φαιδρὰν, μνήμην τιμῶσι σου Ἱεράρχα, ὁρμὰς σφαλερὰς, [ἀποτει]χίζων ἀεὶ δολίου πάρεσο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς δ΄. Ζήτει εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς η΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Γεωργίου Ἱεροδιακόνου τοῦ Συπάνδρου, ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

ΓΕωργὸς καθάπερ νουνεχὴς, θείαις γεωργήσας σου, ἀρεταῖς παντοίαις τὴν ψυχὴν ἅγιε, οὕτω νῦν γεώργησον, ἱκετεύω σε, τὸ τῆς γλώττης μου ἄμουσον, ὅπως ἐπαξίως μέλψω σου, τὰ ἔνδοξα τεράστια.

ἘΓκωμίων ἅπας ἀληθῶς, ὕμνος οὐ δυνήσεται, σοῦ εὐφημεῖν ἀγῶνας καὶ τὰ σκάμματα, ἅπερ ἐνηγώνισαι, ἐκ νεότητος κατ' ἀξίαν ἀοίδιμε. ὅμως μοι τολμῶντι σύγγνωθι, καὶ δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

ὩΣ ἐχέφρων Κόσμου τὰ τερπνὰ, ὡς ἐπιβλαβέστατα, καταφρονήσας χαίρων ἀνεπτέρωσας, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, καὶ διάνοιαν πρὸς τὸ ὄντως ἀκρότατον, κάλλος ὀρεκτὸν πανάγιε, οὗ νῦν τρυφᾷς γηθόμενος. Θκίον.

ῬΕυστὴν φύσιν βρότειον ἡμῶν, δι' ἄφατον ἔλεος, Θεὸς ἀφθαρτίσων [...]κῶν κατέρχεται, λόγος ὁ προάναρχος, ἐκ θεόπαιδος, σεσωματωθησόμενος. ὅνπερ ἐν βραχεῖ τικτόμενον, σπηλαίῳ κατοπτεύσομεν.

Ἕτερος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Αἰσχροῦ βίου με σῶσον τῇ σῇ πρεσβεί[ᾳ].

Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

ἉΓνὸν ψυχήν με συντήρησον, παμμάκαρ Διονύσιε ᾄδοντα, ἁγνοῖς σε αἰνέσαι χείλεσιν, αἴγλῃ τῇ ἀπροσίτῳ ὡς παρεστὼς θείας φρυκτωρίας, ζοφωθεῖσαν μολυσμοῖς ἀθέσμοις λαμπρύνων.

ἸΟν προσκρούσας ἀλάστορι, ἐμμέσαι σου καρδίᾳ ἐθέλοντι, τὸν [...] ἀπαθῆ τε σέσωκας, ὁρμῆς τῆς τῶν ῥεόντων ὡς νουνεχὴς, ἀρετὴν καὶ πᾶσαν, γυμνασάμενος Θεοῦ, δόξης τετύχηκας.

ΣΑρκὸς δουλώσας τὸ φρόνημα, τῷ πνεύματι μετῆλθες ἰσάγγελον ζωὴν ἐπὶ γῆς τρισμέγιστε, ἁγνείᾳ καὶ ἀσκήσει ὡραϊσθεὶς, σκεῦος ἐδείχθης, καὶ δοχεῖον καθαρὸν τοῦ θείου πνεύματος. Θεοτοκίον.

Χρυσὸν καὶ σμύρναν καὶ λίβανον, οἱ βασιλεῖς περσῶν προσκομίζουσιν, υἱῷ ἐκ πατρὸς ἀμήτορι, ἀπάτορι δὲ πάλιν καὶ ἐκ μητρὸς, κόρης παναμώμου, τικτομένῳ Βηθλεὲμ θείῳ βουλήματι.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται. Ὠδὴ, γ΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Γενναίως καταπαλαίσας, στοργὴν γεννητόρων τε, καὶ πᾶσαν ἄλλην εὔκλειαν, σταυρὸν δ' ἄρας τὸν τοῦ Κυρίου σου, πρὸς τὰς ἐρήμους χαίρων [illegible] αὐτομόλησας.

Ἴχνη τῶν τῆς ἀσκήσεως, φεγγοβόλοις λάμψεσι, τετηλαυγότων ὅσιε, στενῇ τρίβῳ ἐκμιμησάμενος, ἀσκητὴς ἐπεφάνης διάπρυσιος.

Ὅλος ἐν σοὶ ἐπέπνευσεν, ἦχος θείου πνεύματος, καὶ χαρισμάτων ἔδειξε θείων ἔνδοξον οἰκητήριον, καὶ π[illegible] [illegible]ματων ἀνεξαν[illegible]λητον.

Θεοτοκίον.

[illegible]δέξαι τὸ σπήλαιον, Μαριὰμ τὴν ἄχραντον, ἀποτεκεῖν γὰρ ἔρχεται, [illegible]ρως Χριστὸν τὸν Κύριον, μεσότειχον τῆς ἔχθρας λῦσαι θέ[illegible]

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ῥῶσιν [illegible]ουσιν ἐκχέεις πρεσβείαις ταῖς σαῖς, παθῶν ποικίλων [illegible]ς, τῷ σῷ θείῳ τεμένει, ἔνθα σκῆνος σου τὸ πάντιμον, ἀναπηγάζει θαυμάτων πηγὰς, ἀφθόνως τοῖς χρήζουσι.

Ὁ Ἐν τοῖς ὑψίστοις, ποιμενάρχης αἰγίνης προβάλλεται, φωτολαμπὴ ἐπὶ λυχνίας, σὲ παμμάκαρ ὡς λύχνον, ὁδὸν πρὸς ζωὴν τὴν ἄγουσαν, ὑποδεικνύοντα πᾶσι ταῖς σαῖς, φωτιστικαῖς λάμψεσι.

Ὑψίκομον πάτερ, καθωράθης ὡς δένδρον τοῖς σοῖς ὀχετοῖς, ἐπαρδευόμενον δακρύων, δαψιλεῖς ἐπιφέρων, καρποὺς ξένων τερασίων, εἰς σωτηρίαν παντοίων δεινῶν, τῶν πιστῶς τιμώντων σε.

Θεοτοκίον.

[illegible]ρθῳ πτερνισθέντα, παγγενῆ τὸν γενάρχην θανάτου ἀρᾶς, υἱὸς ὁ λόγος πεπτωκότα, νῦν ἐγέρσει ζωώσας, τοῦτον ὅλον οὐσιούμενος. παρ[illegible]κῆς ἐκ νηδύος ὃν Μαριὰμ, ἀπειράνδρως τέξεται.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων. Κάθισμα. ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ἡ Ἱερὰ [illegible] καὶ πανσεβάσμιος μνήμη, πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χαρίτων, πάντας πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνέτειλεν ἰδού. οὕς περ συνεισάγουσα τῷ θείῳ τεμένει, πίστει σοι παρίστανται ἐντρυφῆσαι ποθοῦντες, ἀειθαλεῖς καρποὺς ὑπερφυῶν, θαυμάτων θύτα Χριστοῦ Διονύσιε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νῦν περαιοῦνται προφητῶν αἱ προρρήσεις, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ γὰρ ἐπέστη, ἀποτεκεῖν βροτῶν τὴν ἀπολύτρωσιν. ὕπερθεν προεξέχουσιν [illegible]λων αἱ δυνάμεις, δόξαν ἀναπέμπουσαι δι' ἡμᾶς τῷ τεχθέντι. καὶ βα[illegible]ς προέρχονται περσῶν, αὐτῷ σὺν δώροις προσπεσεῖν [illegible]

Ὠδὴ, δ΄. Ἐλήλυθας.

Ἱκέσιον, ὕμνον δέχου λαοῦ σου πανάγιε, πίστει σοὶ προσάγοντος συντετριμμένῳ καὶ πνεύματι. τοῦτον ἐν πειρασμοῖς, παντὸς ἀπήμονα ὀλεθρίου [illegible]ματος.

[illegible] ἐν σοὶ μὲν, ἀγελάρχης παμμάκαρ πανάριστος, σὺ τοῦ ἀρχιποίμενος τῶν μοναστῶν τὰς ἀγέλας τε, μάνδραν πρὸς οὐράνιον, ὁδηγησάμενος, παν[illegible]ρῳ πολιτείᾳ σου.

Ὁ Ὁμαιμος, καταδίκης θανάτου τὸν κτείναντα, ἀδελφόν σου φίλτατον σοὶ γεγονότα καὶ ἔσωσας, συμπαθῶς ἀλώβητον. θεσμοὺς τῆς φύσεως [illegible]ωπρεπῶς βαβαὶ κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Οἱ Βασιλεῖς [illegible] [illegible]ρα περσόθεν σκοπούμενοι, τυχεῖν ὅπερ παῖδες [illegible] σι ταῖς ἡγεσίαις τὸν ἄνακτα. ὃν παρθένος τέξεται, ἀλόγων φάτνῃ τῆς ἀλογίας ἡμᾶς σώσοντα.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος σοφὲ, Χριστοῦ τοῦ σὲ ἰσχύσαντος, ὡς χοῦν γενναίως κατεπάτησας, τῆς ἀκηράτου ζωῆς, δόξαν τὴν ἐπίκηρον. πᾶσαν ἡδυπάθειαν καὶ πλοῦτον, τοῦ Κόσμου καταλιπὼν, δόξης οὐρανίου μετέσχηκας.

Ὅρμῳ προσωρμίσθης γαληνῷ, κενὴν ἐπαπωσάμενος, δόξαν μονῆς τῆς θεομήτορος, πατρῴαν ἐπανελθὼν, εἰς γῆν παμμακάριστε· [illegible]θα σου τὸν βίον ἐκτελέσας ἀγῶσιν ἀσκητικοῖς, πνεῦμά σου, τῷ κτίστῃ παρέδωκας.

Ὑψηστιν αὔλων ἡ πληθὺς, Ἱεραρχῶν ὁμήγυρις, ὁσίων ἅμα καὶ δικαίων τε, ἑόρτιον σὺν ἡμῖν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, αἶνον συγκροτοῦσι Ἱεράρχα, ὑμνοῦντες χαρμονικῶς, τὸν σὲ μεγαλύναντα Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μὴ σύγχαζε ἔγκυον ὁρῶν, κόρην τὴν μνηστευθεῖσάν σοι, Μαριὰμ Ἰωσὴφ δίκαιε. τὸ γὰρ αὐτῇ γεννηθὲν, ἐξ ἁγίου πνεύματος. [illegible] [illegible]ναι υἱὸν τὸν προαιώνων, ἐλθόντα σῶσαι βροτῶν γένος, τυραννίδος ἀ[illegible] [illegible]ορος.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ὠδὴ, ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Διέβης σοφὲ, θείῳ σθένει ἄνωθεν ῥωσθεὶς ἀληθῶς, ἀπροσκόπτως πᾶσαν βίου τὴν σκοτόμαιναν καὶ εἴληφας, ἐν ταῖς ἐπουρανίοις, σκηναῖς φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ἰδού σοι λαμπρὰν, ἐκτελεῖται Ζάκυνθος τὴν νῦν ἑορτήν. μνήμῃ τῇ πανσέπτῳ σου τῷ σὲ θαυμαστώσαντι ἐκπέμπουσα, ἄσματα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ παντοκράτορι.

Ἀβρόχοις ποσὶ, σὺν ὁδίτῃ χεύματα ποτὲ ποταμοῦ διέβης πα[illegible] ῥοα λαὸς, καθάπερ τὰ Ἰορδάνεια πάλαι Ἰσραηλίτης, Χ[illegible]

Θεοτοκίον.

θερ᾽ χρπων ὅσιε.

Κοσμείσθω ἡ γῆ, καὶ τὰ ὄρη ῥαίνατε χαρᾶς γλυκασμὸν, ἄνθρωποι σκιρτήσατε, βυλῆς πατρῴας ἥκει τὸ πλήρωμα, Χριστὸν τὸν σωτῆρα, τεκεῖν παρθένος ἔρχεται. Ἄλλος. Θεὸς ὢν [illegible]

Ἐγχῶν νεκρὸν δέμας παμμάκαρ τῶν σῶν, δεσμωθὲν ξενο[illegible] διέλυσας. ἀρᾶς δεινῆς ἀλύτῳ τε δεσμῷ ἀφορισμοῦ. ὅθεν τοῖς π[illegible] ρεσῶσι, σιγῶν ἔτι σοῦ ζῶντος, ἐπεπάξω τὸ θαῦμα, ἐκ πλήττο[illegible]ις Δ[illegible] νύσιε.

Σεισμοῦ τῶν στροφάδων μεγίστην φθορὰν, πανενδόξῳ μονῇ προκατ[illegible] γειλας, κατ᾽ ὄναρ Διονύσιε τι[illegible] [illegible] τὸν δὲ κατωκηθε[illegible] ὑψόθεν θαυμασίως, μοναχὸν διεσώσω, [illegible]

Ὠδὰς παννυχίους ἐπᾴδει λαμπρῶς, γηθομένη σοι πάτερ γεραίρε[illegible] τῶν ξένων περασίων σου ἑσμὸν ἡ σὴ πάτρις. ἣν φρύρει πάσης β[illegible] βης, ἀβλαβῆ ταῖς πρεσβείαις. σὲ προβάλλεται πρέσβυν, πρὸς τὸ[illegible] Θεὸν τὸν σὲ δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Σμικρῷ ἀξιώσας πτωχεῦσαι Θεὸς, ἀνθρωπίνην πτωχείαν δι᾽ ἔλεος, τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται σπηλαίῳ δι᾽ ἡμᾶς, κόρης ἐξ ἀπειράνδρου, ὃν ἀστὴρ παραδόξως, προμηνύει τῷ κόσμῳ, φθορᾶς θανάτου λυτρωσάμενος.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης πατήρ.

Ὠδὴ, ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ δολοῦ ὅπως παμμάκαρ ὁ ἐχθρὸς, Θεῷ τῷ παντάνακτι ἐχθρὸς συλ[illegible] ταῖς, ψυχῆς τοὺς θείους ἔρωτας, πειρασμοῖς συνεχέσιν ἐκ[illegible]

Ὀσφρημάτων ποικίλων παράδεισον, ἰατρὸν σὲ εὕρομεν φρουρὸν καὶ φύλακα, ἐχθρῶν πάσης φαυλότητος, ἀβλαβεῖς διασώζων πανάγιε.

Οὐρανόθεν ἱκέσιον δέησιν, σῶν ὑμνητῶν πρόσδεξαι, ἡμῖν καὶ φάνηθι, ἐν ὥρᾳ τελευτῆς ἡμῶν, δυσμενεῖς τὰς ἐφόδους τροπούμενος.

Ὑπὲρ φύσιν ἐστὶ τὸ τελούμενον. Κόρη ἀπειρόγαμε, Θεὸς ὁ ἄναρχος ἐκ σοῦ τὴν ἀρχὴν δέχεται, μορφωθεὶς μορφὴν δούλου δι᾽ ἔλεος.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶ.

Ὅντως τὴν φρικτὴν, Θεῷ καὶ ἀναίμακτον, ἁγνῶς λογικὴν θυσίαν ἔθυες, μὴ σώματος, ἐπὶ γῆς βιοτεύσας ὡς ἄσαρκος. ὄντως ὅλ[illegible] θεῖος ναὸς πανάγιος, ὤφθης, ὄργανον καὶ πνεύματος, ἠχοῦν πάσης [illegible] μελῴδημα.

Τὲ ἔφυς ζοφερὰ, τὸν νοῦν ἀπεκάθηρας, νεφώδη ποτὲ ἀμφιγνοοῦντα σε Διονύσιε, Δανιὴλ συνεργείᾳ ἀλάστορος. φανεὶς ἐκ[illegible] αὐτῷ θεῖε ναοῦ, εὗδον, εἰσελθόντι ἅγιε [illegible] [illegible] [illegible] σὲ μάκαρ τοῦ [illegible] ἀποκρύπτοντα [illegible] διώκοντων ὀργ[illegible] φονέα ὅνπερ ἔσωσας θανατ[illegible]

[illegible] προσόμοιον. Κατὰ. Σπλάγχνων Ἰωνᾶ. Κον. ἦχ. γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον. [illegible] ἡ πόλις, ἀνυμνεῖν προτρέπεται πάντας πιστοὺς συγκαλέσασα, μέγιστον τὸν [illegible] [illegible] τοῖς κινδύνοις συνεχομένων, καὶ γεραίρειν [illegible]

Ὁ Οἶκος.

[illegible] πρεσβείαις σου, μνησθῆναι πιστὰ λαοῦ σου παναγίε. [illegible] [illegible] γενέσθαι δυσώπει τὸν [illegible] συμπαθητον καὶ ἀμνησίκακον κύριον. ὅπως δι᾽ αὐτῆς [illegible] καὶ ἐπερχομένης τῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν πολεμίων ἐπιβυλῆς [illegible] [illegible] μετ᾽ ἀμεριμνίας σεμνυνόμενοι τῇ σῇ κραταιᾷ ἀντιλήψει, [illegible] ἀνυμνήτοις καὶ ψαλμικοῖς ἐγκωμίοις, τὸ κλέος χαῖρε πισοῦ Διο-

[illegible] μηνὶ ιζ΄. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ ἐκ ἀρχιεπισκόπου Αἰ[illegible] τοῦ Ζακυνθίου, καὶ θαυματουργοῦ. Στ. Τρυφὰς παριδὼν φθαρτὰς κόσμου καὶ δόξαν. [illegible] κληρῶσαι τὰς οὐρανίους. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. τῶν ἁγίων τριῶν παίδων καὶ Δανιὴλ τοῦ προφ[illegible] [illegible] [illegible] Δανιὴλ [illegible] [illegible] [illegible] Ἀντίθεον πρόσαγμα.

[illegible] δόξης. πανσόφως διώδευσας Χριστοῦ [illegible] βον ἅγιε. ἐν ἡ τῆς ἀσκήσεως σαυτὸν ἀγῶσι δεινοῖς [illegible] σας. δι᾽ ὧν ἐπαπολαύεις χαρᾶς τῆς ἀλήκτου.

Οἱ νόσῳ τηκόμενοι κακῶν παντοίων, συνδράμετε ἀπεύσαντες πεμψει τὰ παμμάκαρος. ἐν ᾧ γὰρ νῦν πρόκειται Διονυσίου πατρὸς σῶμα τὸ πανσέβασμον. ἐξ οὗ παθῶν ἐκβρύει τὰ ἰάματα.

Ὑμνεῖ καυχωμένη σε μονὴ στροφάδων. ὡς πάλαι πλουτήσασα τὸ ἱερόν σου λείψανον. ἣν ὑπὲρ καὶ κατεύθυνον πρὸς μετανοίας ὁδὸν πάτερ τὴν σω[illegible] μεῖον. φρυρῶν τῆς τῶν βαρβάρων πικρᾶς ἀλώσεως. Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται Θεόνυμφε ὁ θεῖος λόγος ἐξ ἁγνῶν ἐξ αἱμάτων σου ἵνα ἐξαναστήσῃ με, ψυχῇ δὲ ψιθυρίσματι ἐξολισθέντα κακῶς τοῦ δολίου ὄφεως. ὁ [illegible] εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος. Ἄλλος. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Σωτῆρα συμφορῶν παντοίων μάκαρ, σὲ Ζακυνθου ὁ δῆμος εὕρεν [illegible] πατον. Θεῷ τὰς θερμὰς ἀεὶ προσφέροντα, ἱκεσίας σου διὸ αὐτῷ συ[illegible] ψάλλει σοι. ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ θεία σοι ἐστιν τῶν σῶν καμάτων, ἀνταδόσεις ἐνδόξους ὑπερθεν [illegible] σι. πολλῶν καρτερίας ὧνπερ ἠγώνισαι. ἃς πλουτοῦντες εὐλαυτῇ κραυγάζομεν. εὐλογημένη ἐστιν εἰς αἰῶνας.

Πανδαισία σοι τεκταίνεται δαπάνη, ἡ πατρὶς παν[illegible] [illegible] μον. ἐν ᾧ συνερχόμενοι κραυγάζομεν, με[illegible] λλοῦντες φαιδρῶς σὲ δοξάσαντα. ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ῥανάτω εὐφροσύνην καὶ σκιρτάτω, πᾶσα τάξις λογικὴ, Θεὸς κατέρ[illegible] βροτῶν τὴν φθαρεῖσαν ἐπενδύσασθαι, ἐξ αἱμάτων Μαριὰμ [illegible] δι᾽ ἔλεος. βροτοὺς τῆς πάλαι, ἀρᾶς ἐξαναστήσων.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ. Ὠδὴ, η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ π[illegible]

Ὕδωρ τῇ γῇ ὁ οὐρανὸς, ὑετίζει τῶν πιστῶν λιτανευόντων, [illegible] σκήπτρος παμμάκαρ, καὶ διαλύει αὐχμὸν. ἀκρίδος τὰ νέφ[illegible] πον

πόλλυται, κάκωσις ἡ πᾶσα, παρηκε χυμαινομένη.

Παντίζεις πάντας ἀληθῶς, ὁ ξυτάτοις ταῖς ἰάσεσί σου πάτ[illegible] ἁφαμένων δακτύλῳ μετὰ γυναικός, ἀνέστη. χροτὸς ἀκινήτου τε. [illegible] τῆς ἀφωνίας, δεσμῶν διαλυθέντων.

Ἀτρώτους φύλαττε λιμοῦ, καὶ λοιμοῦ τε τοὺς δεινοῦ τοὺς σεβομένους. [illegible] ρων μαχαίρας, σεισμοῦ τε καὶ τοῦ πυρὸς παντοίας ὀργῆς καὶ ἀλ[illegible] σεως. σοῦ θερμαῖς πρεσβείαις, Χριστοῦ πιστὲ θεράπων. Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὁ θεός, ἐκ παρθένου νῦν ἔπεστι γεννηθῆναι, τοὺς ἐδε[illegible] πεπτωκότας, ἀνακαλέσαι βροτούς. ἧς πάντες πρὸ τόκον τὸν ἄ[illegible] [illegible]αντον, σπεύσωμεν προφθάσαι, ἁγνεί[illegible] καὶ αἰνεῖτε.

Ἄλλος. Θαύματος [illegible]

Ἐτρώσας τοῖς βέλεσι τῆς ἐγκρατείας, πανσθενῶς τοὺς πειρασμούς [illegible] πάτερ, πικροῖς ἐπισπεύδοντα ξαυματίσαι καθωπλισθείς. ὅθε[illegible] ἔκραζες ἐπάδων ἀγαλλόμενος, ᾠδὴν σε Θεῷ τῷ ἐνισχύσαντι. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σῶμά σου ἀμόλυντον ὥσπερ ἐσώσω, ἐκ νεότητος κηλῖδος πάσης. ἔ[illegible] τω μὲν καὶ σέσωκε φθορᾶς τοῦτο παμβασιλεύς, ἁγιάσας, ὃ ὁρῶντες ἀνα μέλπομεν, τῷ σὲ θαυμαστῶς ἐπαφθαρτίσαντι. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Βλάστημα τῆς τῶν βροτῶν ἥκει βλαστῆσαι, σωτηρίας ἡ πάντιμος κόρη. Θεὸν τὸν παντέλειον ἀγεωργήτως ἐν Βηθλεέμ. ἣν σκιρτῶντες ἐπα[illegible]ως προσκυνήσωμεν, τερπνῶς ὕμνον εὐσεβῆ κραυγάζοντες. εὐλογείτω ἡ [illegible]ίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ὠδὴ θ. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἴηλθες τὸν βίον σου πολλοῖς ἱδρῶσιν ἅγιε. ἀρετῶν ἐκθερίσας τοὺς κα-λοὺς στάχυας. ὅθεν ἐκ Θεοῦ σὺ τὰ γέρα πόνων τῶν σῶν νῦν ἐπαπο-[illegible] μετὰ τῶν συνάθλων σου, αἰωνίως ἀγαλλόμενος.

Ἀ[illegible]σιε Θεοφυλάκτου ἤλεγξας, τὴν πατρὸς ἐν ὀνείρῳ δεινὴν προπέτειαν. [illegible]ν καὶ νῦν συνθλάσον μύλας μονὴν ταύτην τῶν ἐκ-[illegible]αττόντων καὶ παῦσον τὰ σκάνδαλα, χειρὶ τῇ παναλκεστάτῃ σου.

[illegible] Βίος μου ἄσωτος, ψυχή μου δὲ παμβέβηλος, ὑπάρχει πανάγιε, φεῦ καὶ ἀπόλλυμαι. σπεύσας ἱκετεύων σε σῶσον, χειρὸς δαιμόνων ἐξάρ-πασόν με. γενοῦ μοι ὑπέρμαχος, ἱεράρχα Διονύσιε. Θεοτοκίον.

[illegible]ψήλιος ἅπασα φαιδρῶς κροτείτω σήμερον. ἰδοὺ γὰρ [illegible] παρθένος Μα-ρία πάρεστι. τοῖς κεκρατημένοις ἐν ζόφῳ, τῷ τοῦ θανάτου ἐπανατεῖ Ἰησοῦν τὸν ἥλιον, τὸν ζωὴν πᾶσι παρέχοντα.

Ἄλλ

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἔνθα αἱ θεῖαι χορεῖαι, πατριαρχῶν καὶ ὁσίων, καὶ τῶν δικαίων ἀλη-θῶς αἱ λαμπρότητες μάκαρ. σκηνούμενος ἐκ πειρασμῶν, ποικί-λων τὸν Κύριον ἱκέτευσον. λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεπ-τήν σου κοίμησιν.

Ἴδε ψυχῆς μου τὴν λύπην, δεδουλωμένης τῇ πλάνῃ, λόγοις καὶ ἔργοι[illegible] δυσπραγίας, καὶ προφθάσας με ῥῦσαι. ἐλάσας σκότος ζοφερὸν δειν[illegible] [illegible]ωρώσεως ἱλέωσαι, σαῖς πρεσβείαις τὸν κτίστην ὅπως τύχω, παρ' αὐτ[illegible] [illegible]φέσεως. Θεοτοκίον.

Ἄφλεκτος μείνασα π[illegible], σε φλεγομένη ἡ βάτος, προδιετύπου μυ[illegible] [illegible]κῶς Μαρ[illegible] Θεομῆτορ. καὶ γὰρ αὐτὴ ξενοπρεπῶς [illegible]φλέκτως συνέ-λαβες τὸν Κύριον. ὃν ἐν δούλου μορφῇ καὶ ἐπὶ φάτνης, τέξεις ὑπὲρ ἔννοιαν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῆς ἐκκλησίας ἄσμασι, τὸν μέγιστον ποι-μενάρχην, αἰνοῦμεν σε ἐκβοῶντες, πρόφθασον πάτερ πρόφθασον σαῖς προσευχαῖς πρὸς Κύριον, λιμοῦ, πυρός, καὶ μαχαίρας, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, πάντας πιστοὺς διασώζων. Θεοτοκίον.

Ἐγγίζει τὰ γενέθλια, πιστοὶ προετοιμάσθητε, νῦν τὰς ᾠδὰς ἀλα-λάξαι. ἥκει ἰδοὺ ἡ Παρθένος, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Κύριον, τὴν τῶν βρο-[illegible] ἀνάκλησιν, μάγοι σὺν δώροις σπεύσατε, ταῖς ἡγεσίαις ἀστέρος, θεο-[illegible]ρῶς προσκυνῆσαι.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δεῦρο εὐσεβῶν ὁ θίασος, πνευματικὴν ἑορτήν, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ [illegible]καρος, ἐπαξίοις ἄσμασι, γηθοσύνως ἑόρτασον, Διονυσίου τοῦ ἀν[illegible]τείλαντος, ἥλιος ὥσπερ ἐκτὸς τῆς λάρνακος, ἐπαυγαζόμενος, ἀκηρά-[illegible] λάμψεσιν ὑπερφυῶν, θαυμασίων ἅπαντας, αὐτῷ προστρέχοντας.

Χαίρειτάς σοι οἶδεν ἅγιε, ἡ τῶν Στροφάδων μονή, θλιβ[illegible]σας, δεινοτάταις μάστιξι, καὶ κακῶς κινδυνεύσασαν, σεισμοῦ κα[illegible] [illegible]ων δεινῶν κακώσεων, πάντιμον σῶμά σου λιτανεύσασα. ὅθεν κρα[illegible] [illegible]ζει σοι, πάτερ Διονύσιε ταῖς σαῖς, πάντοτε εὐχαῖς περίσωζε, πα[illegible] [illegible]ας βλάβης με.

Στεφηφορείσθω ἡ Αἴγινα, περικοσμείσθω λαμπρῶς, καὶ καινὸν καὶ χαρ-μόσυνον σὺν ἡμῖν μελῴδημα, ὑπηχείτω γεραίρουσα, τὸ κοινὸ[illegible] [illegible]ος νῦν Διονύσιον, καὶ ποιμενάρχην αὐτῆς πρᾳότατον, ἄκακον ἄμεμπ[illegible] [illegible]ὴν καλῶς ἐξέθρεψε τῇ ἀληθεῖ, εὐσεβείας γάλακτι, ἐκ γαλουχ[illegible] [illegible]ευτήν.

ΣΚιρτᾷ χορεύει καὶ τέρπεται, τῶν αὐτοχθόνων κλεινῶν, πᾶσα τάξις θαυμάσιε, Ζακυνθίων σήμερον ἐκτελοῦσα τὴν μνήμην σου, ᾠδὰς καὶ ὕμνους Θεῷ ἐπᾴδουσα, σοῦ ὀξυτάτην ἀεὶ ἀντίληψιν. τοῖς αἰτουμένοις σου πίστει ἀδιστάκτῳ τε παντοδαπῶν, ἐφαπλοῦντι ἅγιε, ἐνοχλουμένοις κακῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α.

ΕΠέστη ἡμῖν ἡ εὔσημος ἡμέρα, τῆς πανιέρου ἑορτῆς τοῦ κοινοῦ ἡμῶν προστάτου ἱεράρχου Διονυσίου, καὶ συγκαλεῖται πρὸς εὐωχίαν τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς. σπουδῇ μὲν οὖν πάντες ἐπισπεύσωμεν ὑπαντῆσαι τῇ καλῇ ἑστιάσει, χείλεσιν ἀρρυπώτοις καὶ ἀσπίλῳ ψυχῇ, τὸ πανάσπιλον αὐτοῦ σῶμα καὶ ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὕμνοις αὐτὸν ἐγκωμίων καταστέψωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ γνησιώτατος μαθητὴς, ... αὐτοῦ ἱερώτατος. χαίροις ὁ παθῶν πολυτρόπων, καὶ ἀνιάτων νόσων ἰατρὸς ὁ ἀπράξιστος, ἡ ταχυτάτη ἀντίληψις τῶν χειμαζομένων, καὶ τῶν θλιβομένων πληρεστάτη παράκλησις. ὄντως σε Χριστὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς μεγάλως ἐδόξασε, καὶ μὴ παύσῃ ἀδιαλείπτως ἐκδυσωπῶν, ὡς παρρησίαν πολλὴν πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

ΜΗ' σύνναζε Ἰωσὴφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν. ὄψῃ γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ, καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· χαῖρε κεχαριτωμένη μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην.

Κοινωνικὸν, Εἰς μνημόσυνον. Μεγαλυνάριον.

ΧΑίροις ὁ Ζακύνθου γόνος λαμπρὸς, πρόεδρος Αἰγίνης, καὶ Στροφάδων μέγας φρουρός. χαίροις ἐκκλησίας φωστὴρ νέος τρισμάκαρ ἀρχιερέων κλέος, ὦ Διονύσιε.

ΤΕΛΟΣ, ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

Πατρὸς λιταῖς δίδου μοι σῶτερ τὴν λύσιν.
Ἁμαρτιῶν μου, τῷ πολλὰ ἐπταικότι.